

27th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I introduce the Bill, Sir.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS GRAMDAN VILLAGE (REPAYMENT OF DEBTS)
AMENDMENT BILL, 1960.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I beg to move—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Amendment Bill a 1960.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Amendment Bill, 1960.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I introduce the Bill, Sir.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.

(1) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

(2) DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

(3) DEMAND XI—ELECTIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,14,65,200 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 1,14,65,200 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,78,400 under Demand X—State Legislature.”

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 11,78,400 under Demand X—State Legislature be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 17,04,600 under Demand XI—Elections.”

[27th April 1960]

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 17,04,600 under Demand XI—Elections be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: Demands and the cut motions are now before the House for discussion. Does the Hon. Minister want to make a speech now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am not making a speech at this stage.

MR. SPEAKER: All right then. I now call upon hon. Member, Sri S. M. Annamalai, to speak.

*SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரேபீண—சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனுப்புகிற கடிதங்களுக்கு சரியான பதில்கள் வருவது இல்லை, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு சரியான பதில்களையும் கனம் அமைச்சர்கள் தருவதாக இல்லை என்ற வெட்டுப் பிரேரேபீணை இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக இந்தச் சட்ட மன்றத் தலைவரிடம் ஒரு ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி கொடுத்தேன். 24-8-1959-ல் ஒரு ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி கொடுத்தேன். சட்ட மன்றத் தலைவர் என்ன பதில் சொன்னார் என்றால் “வேண்டுமானால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன், ஆனால் அந்தக் கேள்வியை அனுமதிக்க முடியாது” என்று சொல்லி அதன் மீது ஒரு உத்தரவும் போட்டார். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து கடிதங்கள் வந்தால் அதற்கு பதில் தரப்பட வேண்டும் என்று சர்க்காருடைய உத்தரவு 7-10-1959 அனுப்பப்பட்டது. அதன்படி நடக்கிறதா என்றால் உண்மையிலேயே அதன்படி நடப்பதாகவே இல்லை. எவைகளுக்கு பதில்கள் வரவில்லை என்ற ஒரு கணக்கை ஒரு புத்தகமாக அச்சடித்து ஏறத்தாழ 300 நகல்கள் எடுத்து அவைகள் உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. அவைகள் எல்லாம் தபால் மூலமாக அனுப்பப்பட்டன. அவைகளை தயவு செய்து எல்லா உறுப்பினர்களும் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனுப்பக் கூடிய கடிதங்களுக்கு சரியான பதில்கள் வருவதில்லை என்றாலும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கக்கூடிய கேள்விகளுக்கும் சரியான பதில்கள் வரவில்லை என்றால் அதை விட ஜனநாயக ஆட்சியில் கேவலமான நிலைமை வேறு இருக்க முடியாது. குறிப்பாக நான் கொடுத்த மகஜர்கள் பல இன்னும் சர்க்காரால் கவனிக்கப்படவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக ஜில்லா அதிகாரிகள் அதைக் கவனிப்பதே இல்லை. ஏறத்தாழ 112 மகஜர்கள் 13-7-1959-ல் அனுப்பியதற்கு இது வரையிலும் பதில் வரவில்லை. அதைப் போலவே நாங்கள் அனுப்பும் கடிதங்களுக்கும் சாதாரணமாக என்னுடைய அலுவலகத்தின் எண் போட்டு அனுப்பிய கடிதங்களுக்குக் கூட பதில் வருவது கிடையாது.

அதேபோல்தான் அமைச்சர்கள் சட்ட மன்றத்தில் சில கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்கிறபோது, தவறான முறையிலே பதில் சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக நமது மராமத்து இலாகா அமைச்சர், ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறார். நட்சத்திர குறியிடாத கேள்வியான, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், ஹரிஜனங்களுக்கு land colony அமைக்க சா. மொ. அண்ணாமலையிடமிருந்து 16-4-1959-ம் தேதியிட்ட கடிதம் வந்ததா; அப்படியானால், அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன என்பதற்கு, “No Sir, Does not arise” என்று அமைச்சர் பதி சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் அந்தக் கடிதம் வரப்பெற்று, “உங்க கடிதம் வந்தது, அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று அசிஸ்டென்ட் செக்ரடரி அவர்களால் “அக்னாலெஜ்மென்ட்” செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உடனே நான் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்

27th April 1960] [Sri S. M. Annamalai]

களுக்கு இதைக் குறித்து 24-12-1959-ல் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அசிஸ்டென்ட் செக்ரடரி அவர்கள் அனுப்பிய கடிதத்தின் நகலையும் அனுப்பியிருந்தேன். அப்படி இருந்தும் கூட எனக்கு பதில் இந்த மார்ச் மாதம் தான் வந்தது. என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால், நான் அனுப்பிய கடிதத்தை வட ஆற்காடு மாவட்ட கலெக்டருக்கு அனுப்பாமல், செங்கல்பட்டு மாவட்ட கலெக்டருக்கு அனுப்பிவிட்டு, பிறகு கண்டுபிடித்து, “நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், கூடிய விரைவில் அதற்கான வேலைகளைச் செய்வோம்” என்று பதில் வந்திருக்கிறது. நாங்கள் சட்ட மன்றத்திலே கேட்கும் கேள்விகளுக்கே இப்படி தவறான பதில்கள் தரப்படுகின்றன என்று சாதாரண பாமரமக்களின் கடிதங்களுக்கு சர்க்கார் பதிலாவது அனுப்புமா என்று சிந்திக்க வேண்டி இருக்கிறது.

கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தவறான பதில் சொல்லியிருக்கிறார். ஒரு கேள்விக்கு: போளூர் தாலுகா நூலாபிபாளையம் கிராமத்தில் பள்ளிக் கூடம் வைக்க ஒரு மகஜர் வந்தது என்று சட்டமன்றத்தில் கேள்வி கேட்டபோது, மகஜரும் வரவில்லை. நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது. பிறகு நான் விசாரித்தபோது D.E.O. அவர் கனால் 1959-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 13-ம் தேதியன்று, Deputy Inspector அவர்களுக்கு அது குறித்து விசாரிக்க வேண்டுமென்று தபால் அனுப்பி 1959-ம் ஆண்டு மே மாதம் 6-ம் தேதியிலே Deputy Inspector அவர்கள் பதில் அளித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே கேட்கின்றபோது, அப்படிப் பட்ட மகஜர் வரவில்லை, நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று அழகாசு சொல்லி விட்டார்கள். Special Officer-ஐ அனுசி மறுபடியும் கேட்டபோது, இரண்டு மாதங்கள் கழித்து கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் மாவட்ட அதிகாரிகளிடத்திலேயும் கொடுத்தேன். ஆனால் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

அதைப் போலவே கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர்களும் தவறான பதிலை தந்திருக்கிறார்கள். போளூர் தாலுகா, களம்பூர் கிராமத்தில் இனம் நிலத்தைக் கேட்டு பஞ்சாயத்து போர்டார் தீர்மானம் அனுப்பினார்களா என்று கேட்டபோது, அப்படிப்பட்ட கடிதமும் வரவில்லை, நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று அழகாசு சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் 1956-வது ஆண்டிலேயே நடவடிக்கை எடுத்து அதன் மீது அலிஸ்டென்ட் செக்ரடரி அவர்கள் பதில் அளித்து இருக்கிறார்கள், “அந்த நிலத்தை உங்களுக்கு ஐரிச் செய்ய முடியாது” என்று. மறுபடியும் 1959-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதியன்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

இப்படி பல கேள்விகளுக்கு தவறான பதில்கள் தந்திருப்பதை என்னுடைய சொல்ல முடியும். இப்படி சட்ட மன்றத்திலேயே தவறான முறையில் எங்களுக்கு பதில் அளிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்றால் சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பதிலே அனுப்புவார்களா என்று இந்த இடத்திலே தயவு செய்து சிந்தனை செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு தவறான பதில் அளித்தார்கள். வேலூரில் ஜோதி மர டிப்போ மீது போக்குவரத்துக்கு இடையூறு இருக்கிறது என்று நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்ற கேள்விக்கு, “அதன் மீது வழக்குத் தொடரப் போகிறோம்” என்று போலீஸ் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். பிறகு “வழக்கு போட்டாவிட்டது”, என்றும், பிறகு “தள்ளுபடி ஆகிவிட்டது” என்றும் சொன்னார்கள். பிறகு “மரம் யாருடையது என்று தெரியவில்லை” என்றார்கள். “மரம் யாருடையது என்று தெரியாமல் இருக்கிற போது, அந்த மரங்களை என் பறிமுதல் செய்யக்கூடாது” என்று மூன்றாவது முறையாக கேள்வியைப் போடும்போது, “அந்த மரமே அந்த இடத்திலே இல்லை” என்று அழகாசு சொன்னார்கள். இப்போது கூட போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து

[27th April 1960 [Sri S. M. Annamalai]

என்னோடு வாருங்கள், வேலூருக்குப் போகலாம். அந்த ஜோதி மர டெப்போ மரம் அந்த இடத்திலேயே இருக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்க்கலாம். அந்த மரம் ரோடின் அருகாமையிலே இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. உண்மை நிலை அப்படி இருக்கும்போது, சட்டமன்றத்திலே மிகவும் தெரியமாக, தெளிவாக, அழகாகச் சொல்கிறார்கள் போலீஸ் அமைச்சரவர்கள் “மரங்கள் அங்கே கிடையாது” என்று.

அதற்கு அடுத்தபடியாக மின்சார அமைச்சர் அவர்கள், நட்சத்திரக்குறி இல்லாத ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது நான் ஒரு உப கேள்வியைக் கேட்டேன். தெரியமாக தவறான புள்ளி விவரங்களை கொடுத்திருக்கிறீர்களே, **Fatal Accidents** என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, **Total Accidents** என்றும் **Number of accidents 25** என்றும் **Compensation issued 287** என்றும், சொல்கிறீர்களே” என்றேன். ஆம். ஆம். இது உண்மை தான். தவறு நடந்து விட்டது, இதைத் திருத்திக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இது வரையிலே திருத்துவார்கள் என்று பார்த்தேன். செய்யவில்லை. இப்படி தவறான புள்ளி விவரங்களை இந்த அமைச்சர்கள் தருவார்களேயானால், உண்மையிலே இது வேதனைப்படக்கூடிய விஷயம் தான்.

ஒரே ஒரு அமைச்சர் தான் இரண்டு கடிதங்களுக்கு நேரடியாகப் பதில் தந்து இருக்கிறார்கள். அவர் தான் கைத்தொழில் அமைச்சர். மற்ற அமைச்சர்கள் யாருமே கடிதம் வந்ததா, இல்லையா என்று கூட பதில் அளிப்பது கிடையாது. இப்படி நிர்வாகத் துறையில் இவ்வளவு சீர்கேடான நிலைமை இருக்குமானால் எப்படி ஜனநாயகம் இந்த நாட்டிலே இயங்க முடியும்?

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பார்க்கச் சென்றால் உடனே இருந்தாலும் “Out” என்று போட்டு விட்டு ஆள் இல்லை சென்று வாருங்கள் என்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட அநீதிகள் இந்த மாநிலத்தில் நடக்கின்றன என்றால், “திருத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்று இந்த அமைச்சர்களை மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களை அவமரியாதை செய்வாதிர்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் நாங்கள். ஆகையினாலே சட்டமன்றத்திலே நாங்கள் கொடுக்கின்ற கேள்விகளுக்கு, இப்படித் தவறான பதில்கள் தரப்படுமானால், ஜனநாயகம் எப்படி தழைத்தோங்க முடியும்? பாமரமக்களுக்கு எப்படி சரியான பதில் கிடைக்கும் என்று அமைச்சர்களை சிந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

9-30
a.m. நான் அனுப்பி வைத்திருக்கும் புத்தகத்தைப் படித்துப் பாருங்கள். 57-வது விதியின் கீழ் சட்டமன்றத் தலைவரை கேட்டேன். ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்குங்கள், அதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம் என்று. அது முடியாது சட்டநிலை இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் தள்ளுபடி செய்து விடுகின்றேன். வேண்டுமானால் நீங்கள் தபால் மூலமாக எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியட்டும், எப்படி அமைச்சர்கள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று நன்றாகப் புரியட்டும் என்பதற்காக 300 பிரதிகள் அச்சிட்டு வைத்திருக்கின்றேன். இப்படி அமைச்சரவை நடக்கிறது என்றால் உண்மையிலேயே அது மிக மிக வேதனைப்படக்கூடிய விஷயம் தான். இதைப் பற்றி நான் மேலும் விளக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு மணி நேரமல்ல, இரண்டு மணி நேரமல்ல, பல மணி நேரம் பல உதாரணங்களுடன் சொல்ல முடியும். இப்படியிருக்கின்ற காரணத்தால் தயவு செய்து நிர்வாகத் துறையை சீர்தூக்கிப் பார்த்து, சீர்திருத்த, சற்று நீங்கள் சுற்றி வருவதை நிறுத்துங்கள். சென்ற ஆண்டு T. A.-ஐப் பார்த்தால், Budget Estimate-ல் 75 ஆயிரம் ரூபாய் கேட்டார்கள், ஆனால் செலவிட்டதோ 90 ஆயிரம் ரூபாய். 15 ஆயிரம் ரூபாய் T. A. அதிகமாக வாங்கியிருக்கிறீர்கள். சுற்றிக்கொண்டு வருகிறீர்கள். வாருங்கள், அதைப் பற்றி ஆட்சேபணை சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக ஜனநாயக ஆட்சியில்

27th April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

ஆளுகின்ற கட்சிக்காரர்களுக்கும் அந்த அதிகாரம் உண்டு, மாற்றுக் கட்சிக் காரர்களுக்கும் அந்த அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் அப்படி சுற்றிக்கொண்டு வருகிற அதே சமயத்தில், நிர்வாகத் துறையும் சரிவர இயங்குகிறதா, இல்லையா என்பதை கவனித்துக் கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பும் அமைச்சரவையைச் சார்ந்தது. தமிழ் நாட்டில் ஏறக்குறைய மூன்று கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த மூன்று கோடி மக்களுக்கு பிரதிநிதிகளாக 207 உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்தில் வீற்றுள்ளோம். ஏழு, எட்டு அமைச்சர்களே அவ்வளவு மக்களையும் கண்டு, அவர்கள் குறைகளை அறிந்து, அவற்றை நீக்கி, அவர்களை காப்பாற்ற முடியாது என்ற காரணத்தினால்தான் “ஜனநாயகப் பண்பின் அடிப்படையில், மக்களுக்கு அளித்திருக்கின்ற வாக்குரிமையின் காரணமாக, அவர்களுக்கு பிரதிநிதிகளாக நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருக்கிறோம். ஆகவே, மக்களை நல்ல முறையில் காப்பாற்ற வேண்டுமானால், மக்களுக்கு நல்ல முறையில் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கருதினால், நிர்வாகத்துறை சரிவர இயங்கவேண்டும். அந்த காரணத்தை உத்தேசித்துத்தான் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அமைச்சர்கள் தேர்தல் காலத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செல்கின்றார்கள். தாராளமாகச் செல்லுங்கள். ஜனநாயக ஆட்சியில் அமைச்சர்களுக்கு அந்த அதிகாரம் உண்டு. தங்களுடைய கட்சியை பலப் படுத்தி, எப்படியாவது தேர்தலில் ஜெயிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை அமைச்சர்களுக்கு உண்டு. அதைப் போலவே மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் உண்டு. ஆனால் அமைச்சர்களை ஒன்று கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். நீங்கள் தேர்தல் காலத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செல்லுகிறபோது அதிகாரிகளை கூட அழைத்துச் செல்லாதீர்கள். அதிகாரிகள் என்பவர்கள் எந்தக் கட்சியையும் சார்ந்தவர்கள் அல்ல. ஆகவே அதிகாரிகளை நீங்கள் உடன் அழைத்துச் சென்று, கிராம மக்களைப் பார்க்கத் ‘உங்கள் கிராமத்துக்கு இந்த அதிகாரிகளை இன்னின்ன காரியங்கள் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறோம், ஆகையால் உங்கள் கிராம வாக்குகளை எங்களுக்கு கொடுங்கள்’ என்று கேட்பதானது நியாயமும் அல்ல, நேர்மையும் அல்ல, நல்லதும் அல்ல. ஆகையால்தான் நான் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன், தேர்தல் காலங்களில் நீங்கள் செல்லுகிறபோது, அதிகாரிகளையும் உடன் அழைத்துச் செல்லாதீர்கள். வேண்டுமானால், சாதாரண நாட்களில் நீங்கள் சுற்றி வருகிறபோது, கிராமங்களுக்குச் செல்லுகிறபோது, அங்கே என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று கேட்பீந்து, அவற்றை நிவர்த்திக்க வேண்டும். ஆகவே அதிகாரிகள் கூட இருந்தால்தான் அவர்களுக்குச் சொல்லி, குறைபாடுகளை நீக்கச் சொல்லலாம் என்கிற காரணத்துக்காக வேண்டுமானால் அழைத்துச் செல்லுங்கள். ஆனால் தேர்தல் காலங்களில் செல்லுகிறபோது, அதிகாரிகளை அழைத்துச் செல்வது, போலீஸ் பாதுகாப்போடு செல்லுவது, D.S.P.-ஐ வைத்துக்கொண்டு மிரட்டி ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று கிராம மக்களைக் கேட்பது, இவையெல்லாம் ஜனநாயகப் பண்புக்கு உகந்ததல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை சட்டமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சரவர்கள் சபையின்முன் சமர்ப்பித்துள்ள மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் சட்டசபை நிர்வாகமும், தலைநகரில் உள்ள இலாகாக்களின் தலைமை நிர்வாகமும், எவ்வாறு நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைப்பற்றிய கருத்துக்களை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அது பற்றியேதான் இங்கு நாம் பேசுகின்றோம். ஜனநாயக நாட்டிலே அமைச்சர்களும், சட்டசபை நிர்வாகமும் எவ்வாறு நடைபெற்றுவருகிறது என்று அது பற்றிய எடுத்துக்காட்டுகளை இங்கு பேச நான் இருக்கிறேன். பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன நிர்வாகத் துறையிலே. நேரம் போதவில்லை என்கிற கஷ்டங்களும் அமைச்சர்களுக்கு உண்டு. ஏதோ அமைச்சர்கள்

[Sri R. Krishnasami Naidu] [27th April 1960]

சொல்லுவதையெல்லாம் சரி, சரியென்று தலையையாட்டி, அவர்கள் சொல்லுவதை ஆதரித்துப் பேசுவது ஒன்றுதான் நம் கடமை என்ற முறையில் நான் இந்த வார்த்தைகளைக் கூறுகிறேன் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கருதக்கூடாது என்று தாமதமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில விஷயங்களில் அமைச்சர்கள் உடனுக்குடன் பதிலளிக்கவில்லை என்பது போன்ற குறைபாடுகள் எல்லோருக்கும் பொதுவாக உண்டு. ஆனால் அந்தக் குறையைப் பெரிதாகக் கருதக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இப்போது எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கூட இந்த சட்டசபையில் உள்ள அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடும் போது, எட்டு என்று திட்டவாட்டமாக சொல்லியிருக்க முடியும். ஆனால் “சற்றேறக்குறைய” என்று சொன்னார். எட்டு மந்திரிகள் என்பதைக்கூட திட்டவாட்டமாக சொல்லமுடியாமல் சந்தேகம் நமக்கு தோன்றுகின்றது. இந்த சிறு விஷயத்திலேயே இப்படியென்றால், பெரிய மாநில நிர்வாகத்திலே சில விஷயங்களில் சந்தேகங்கள், பதில்கள் தருவதில் கால தாமதம் என்பன போன்றவற்றை நாம் பெரிய குறையாகக் கருதக் கூடாது. என்றாலும் அதே சமயத்தில், இப்படிப்பட்ட காலதாமதம் தொடர்ந்து வளர்ந்துகொண்டு போகவும் விடக்கூடாது என்ற கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். * இந்தக் கருத்தை மனதில் கொண்டு காரியங்கள் நடைபெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சென்னை மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பெரிய தலைமை அதிகாரங்கள் எல்லாம் இப்போது பரவலாக கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் முறையை பரிசீலனை செய்து, அதிகாரங்கள் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது ஓரளவுக்கு மாநில தலைமை அலுவலகங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வேலை பளுவை, பொறுப்பை குறைக்கக்கூடும். அதே சமயத்தில் நம் நாட்டுக்கு சதந்திரம் வேண்டும் என்று நாம் கூறும்போது எப்படி அதிகாரங்கள் பரவலாக அமைந்து கிராம ராஜ்யமாக ஆகவேண்டும் என்று கருதியிருந்தோமோ, அத்தகைய நல்ல திட்டங்களெல்லாம் நடைவாக்கக்கூடிய வகையில் காரியங்கள் செயல்பட்டு வருவதைக் கண்டு நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் சென்னை நகரை நோக்கி வரவேண்டிய அத்தகைய நிலையில் உள்ள நிர்வாக இயந்திரத்தைப் பரவலாக்கி, கிராம level-ல், பிளாக் level-ல் அதிகாரங்கள் பிரிக்கப்பட்டு, அங்கு செயல்படுவதற்கான காரியங்களைச் செய்கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களில் உள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், பிளாக் level-ல் உள்ள அதிகாரிகள், மற்றும் உதவி கலெக்டர்கள், கலெக்டர்கள், கொளனசில் அங்கத்தினர்கள், உத்தியோக சார்பற்ற அங்கத்தினர்கள், ஆகிய எல்லோரையும் அழைத்து ஒரு வார காலமாக சென்னையில் Seminar நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அப்படி நடத்துவதன் நோக்கத்தை என்னைப் போன்றவர்கள் அறிவார்கள். அந்த நோக்கம் என்னவென்றால், தலை நகரத்திலிருக்கும் அதிகாரங்களை பரவலாக்கி, ஆங்காங்கே செயல்படுவதற்கான அனுசூலங்கள், சாத்தியக்கூறுகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதைக்கண்டு, அந்தந்த பகுதியில் உள்ளவர்கள், அந்தந்த பகுதியில் அவர்கள் காணும் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதன் மூலம் தெரிந்துகொண்டு, அதற்கு ஏற்ப இத்திட்டங்களையும், சாதனங்களையும் செயல்பட வைக்கும்படியான காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் செய்து வருவது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். ஒவ்வொருவரும் அந்த திட்டத்தைப்பற்றி மனதில் புரிந்து கொண்டு, பிரத்யட்ச பூர்வமாக கண்ட அனுபவத்தைக் கொண்டு, நிர்வாக அதிகாரங்களை கிராமங்களுக்கு மாற்றிக்கொடுக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில், அவைகளை சரிவர தெரிந்து கொண்டு, காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்ற பெரு நோக்கோடு, விசால எண்ணத்தோடு, காரியம் செய்யப்பட்டுவருகிறது. ஜனநாயகம் எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்ற பண்பு பார்ப்பதற்கு முன்னால் ஜனநாயகம் எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு பரவலாக அதிகாரங்களை மக்களிடத்தில் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். ஒரு பக்கம் அரசாங்கம் இப்படிச் செயல்படுகிறபோது இன்னொரு பக்கம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய

27th April 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

நாம் நம்முடைய பொறுப்பை உணர்ந்து கொண்டு நம்முடைய நோக்கம் சரியான முறையில் ஈடுபடுத்தக்க வகையில் செயல்படவேண்டும். அப்போதுதான் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படும்போது ராமராஜ்யம், கிராம ராஜ்யம் நல்லமுறையில் சிறப்பான வகையில் அமையும். இந்தவகையில் பிரதேச அளவில் தகுதி உள்ளவர்கள் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. அதிகாரிகள் அதிகாரி என்கிற மனோபாவத்தோடு கூட இல்லாமல் மக்களுக்கு, மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு தங்கள் அதிகாரத்தை தாங்களே திறம்பட நடத்திக்கொள்வதற்கு வேண்டிய பயிற்சியை அளிக்கக்கூடிய வகையில் செயல்படவேண்டும். அதிகாரிகள் கடமை நிமித்தம் கூடிக் கலைகிறார்கள் என்று பொதுமக்கள் நினைக்க இடம் இல்லாமல் நம்முடைய நன்மைக்காக, நம்முடைய காரியங்களை நாமே நிர்வகித்துக்கொள்வதற்கு பயிற்சி அளிக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்கிற எண்ணம் உண்டாகச் செய்யவேண்டும்.

அதேபோன்று கீழ்க்கடைகளில்கூட அதிகாரிகளைப் பரவலாக்க வேண்டும். குறிப்பாக நேற்றைய முன் தினம் கூட்டுறவு முறையில் கிராமங்களில் வீடு கட்டித்தரும் திட்டம் துரிதமாக சிறப்பாக நடைபெறவில்லை என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. அதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன? ஒரு கிராமத்தில் கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலமாக பத்து வீடுகள், இருபது வீடுகள் கட்டவேண்டும் என்றால் கூட அதற்காகவே லேசுவட் ப்ளான் எல்லாம் போட்டு ரிஜிஸ்ட்ராக்ஷன் அனுப்பி, அவர் சர்க்காருக்கு அனுப்பி, சர்க்கார் டவுன் ப்ளானில் டைரெக்ட்ராக்ஷன் அனுப்பி சுகாதார வசதியோடு நல்ல முறையில் வீடு அமைய ப்ளான் போடப்பட்டிருக்கிறதா என்று அவர் பார்த்து அனுமதி அளித்தவுள்ளதான் திரும்பவும் இதே சாலைவில் இந்தத் திட்டம் கிராம சொசைட்டிக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் வீடு கட்டினது கிடையாதா? தூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்பு கட்டின வீடுகள் இன்றைக்கும் நல்ல ஆரோக்கியமான வசதியோடு அமைந்திருக்கவில்லையா? ஒரு சாதாரண கிராமத்தில் பத்து, இருபது வீடுகள் கட்டவேண்டும் என்றால் கூட இத்தனை பேர்கள் பார்க்க சென்னை வந்து அனுமதி பெறவேண்டும் என்றால் எத்தனை காலதாமதம்? கோவை, மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் கட்டக்கூடிய திட்டத்தோடு புதிதாக அமைக்கக்கூடிய காலனிகளாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒரு இன்ன கிராமத்தில் கட்டக்கூடிய வீடுகளுக்கு அந்த ஜில்லாவில் உள்ள சுகாதார அதிகாரியே, என்ஜினியரே அதைப் பார்த்து அனுமதிக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். இப்படிச் செய்தால் இன்றைக்கு வீடுகளை ஆகிக்கொண்டிருக்கிற கால தாமதம் தவிர்க்கப்படும்.

அதேபோல ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பன்னிக்கூடத்திற்கு 200 ரூபாய்க்கோ, 300 ரூபாய்க்கோ கொஞ்சம் நிலம் வாங்கவேண்டும் என்று இருந்தால் கூட அவர்கள் அந்தச் சொத்து வில்லங்கம் இல்லாததாக இருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு தஸ்தாவேஜிகளை டெபுடி இன்ஸ்பெக்டருக்கு அனுப்பவேண்டும். அவர் டி.ஈ.ஓ.வுக்கு அனுப்புவார். அவர் டைரெக்டருக்கு அனுப்புவார். டைரெக்டர் சென்னையில் உள்ள அரசாங்க வக்கீலுக்கு அனுப்பி, அந்த வக்கீல் தஸ்தாவேஜிகளைப் பரிசீலனை செய்து வில்லங்கம் ஒன்றும் இல்லை என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால், பின்னர் டைரெக்டர் ஆபீசில் இருந்து படிப்படியாக நிலத்தை வாங்கலாம் என்கிற உத்தரவு வரும். இதனால் ஏற்படுகிற காலதாமதம் எவ்வளவு? சர்க்கார் வக்கீல் தாலுகாவில் இல்லையா? ஜில்லாவில் இல்லையா? அங்கேயே தஸ்தாவேஜிகளைப் பார்த்து சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பது என்றால் வெகுசிக்கிரமாக அந்தக் காரியம் முடியும். ஆகவே இப்படி பல காரியங்கள்—காலதாமதத்தை உண்டாக்கக்கூடிய காரியங்களைக் கவனித்து அதிகாரத்தைப் பரவலாக ஜில்லா அளவிலே விநியோகித்து காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri R. Krishnasami Naidu] [27th April 1960]

அடுத்தபடியாக சட்டமன்றம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அங்கத்தினர்களுடைய குறைகளை இந்த மானியத்தின்கீழ் சொல்லிக்கொள்வது வழக்கம். புதிதாக ஒரு குறையும் இல்லை. ஆனால் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு இப்போது இருக்கிற விடுதி-ஹைஸ்கூல் மாணவர்களுக்கு இருக்கும் விடுதியைப் போன்றதாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் காலேஜ் மாணவர்களுக்கு இருக்கிற விடுதியைப் போன்றுதான் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அங்கத்தினர்களுக்கு என்று மற்ற இடங்களில் இருப்பதுபோல சகபோக வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதாக விடுதி அமைத்துத் தரவிட்டாலும் தனியாக பெட்டும், பாத்ரூம் முதலிய மிகக் குறைந்த பட்ச வசதிகளோடாவது தனி விடுதி அமைத்துத் தரவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். குறிப்பாக சர்க்கார் எஸ்டேட்டில் நிறைய நிலம் இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இதை அமைத்துத் தரவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காக இப்போது இருக்கிற விடுதியை என்ன செய்வது என்று கேட்கலாம். இப்போதே பலர் தினமும் 2½ ரூபாய் கொடுத்துத் தங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தங்குவதற்கு இடம் கொடுக்காவிட்டாலும் அரசாங்க அலுவல் சம்பந்தமாக வருகிறவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கலாம். வசதி தேவை என்று நான் சொல்கிறபோது சில வசதிகளைக் குறைக்கலாம் என்றும் சொல்வது வழக்கம். குறிப்பாக இப்போது இருக்கும் ஹாஸ்டல்களில் விளக்கு வசதி மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு விளக்குகள் தேவை இல்லை என்றும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பல மாநாடுகளுக்கும், ரீஜினல் கான்பரன்ஸ்க்கும் வரும் பிரதிநிதிகளுக்கும் வாடகைக்கு விடுகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நான்கு ஐந்து ரூபாய் வசூலிக்கலாம். இதில் வரும் தொகை, வட்டி, தேய்மானம் போக அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாக வசூல் ஆகும். இந்த வகையிலே அரசாங்கத்திற்கு அதிக அனுசூலம் இருக்கிறது. ஆகையால் இதை நல்லவகையில் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். பல சந்தர்ப்பத்தில் இம்மாதிரி மாநாடுகள் நடக்கின்ற காலங்களில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வருகின்றவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கென்று தனியாக ஒரு நல்ல கட்டடம் கட்டுவதற்கு இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்குள்ளேயே ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எங்கே கட்டச் சொல்லுகிறீர்கள் ?

THE HON. SRI K. KAMARAJ : பீச்சிலே கட்டிவிடலாமா ?

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : இதில் ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே நாம் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதை எல்லாம் கவனித்து அதில் தங்கள் மனதைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். பீச்சிலே கட்டடத்தைக் கட்டினாலும் கூட கடற்காற்று வரும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் பலர் அவர்கள் வாழும் பிரதேசத்தில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வருஷத்தில் இரண்டு மூன்று மாத காலம் சட்டசபை கூடும்பொழுது நல்ல கடற்காற்றுடன் வசதியாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் நம்முடைய நாட்டின் நிலைமை என்ன ? அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை என்ன ? பொதுமக்கள் நிலைமை என்ன என்பதை எல்லாம் பார்க்கவேண்டும். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கக்கூடிய இடம் குறைந்தபட்சம் மிக மிக தேவையான வசதிகளுடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். நம்மிடையே சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம், அவைகளை எல்லாம் களைந்து கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றவும், கட்டடத்தை நிர்மானிக்கவும் அரசாங்கம் செலிசாய்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற விடுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் 2½ ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதை இரண்டு ரூபாயாகக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதே சமயத்தில் மாநாட்டு பிரதிநிதிகளுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ, அவர்கள் வந்து தங்கினால், அவர்களிடமிருந்து 4, 5 ரூபாய் வசூல் செய்யலாம். இது ஒன்றும் அதிகம் இல்லை.

27th April 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

அவர்கள் வெளியே இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்தாலும் இவ்வளவு வசதி அங்கு இருக்காது. இது ரொம்பரொம்ப நியாயமானது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இரண்டரை ரூபாய் என்பதை இரண்டு ரூபாய் ஆக்கி, வெளியில் இருந்து வந்து தங்குகிறவர்களிடம் நான்கு ரூபாயாக வசூலிக்கவேண்டும் என்று கோசையை, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதிரி கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் முறையிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் விடுதியின் நிலைமையைப்பற்றியும், தேவையான வசதிகளைப்பற்றியும் ஒருவாறு எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் பின்னும் கொஞ்சம் குறையும் இருக்கிறது. வடக்கே பம்பாய், சண்டிகார் முதலிய இடங்களை நானுஸ்ட நம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பார்த்தபோது, அங்கே இருக்கும் ஹாஸ்டல்கள் மிகக் வசதியாகவும், அங்கத்தினர்களுக்கு தேவையான சௌகரியங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தோம். இங்கே ஹாஸ்டலில் பலவித வசதிகள் செய்து கொடுத்து இன்னும் சீர்திருத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இப்போது இருப்பதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அரசாங்கம் சீர்திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புது கட்டடம் கட்டுமுன் இப்போதுள்ள ஹாஸ்டலிலேயே தனி குளிக்கும் அறை, கக்கூஸ் முதலியன ஒவ்வொரு அறைக்கும் தனியாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதோடு சட்டசபையில் அங்கத்தினராக இருப்பவர்களுக்கு குடும்பத் தோடு வாழ்வதற்கு சில வீடுகள் கோஷன் பிளாக்கிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகளில் உள்ள கதவுகள் அடைப்புகள் எவ்வித பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. காலால் உதைத்தால் முறிந்து போகும் தருவாயில் இருக்கின்றன. அங்கத்தினர்கள் சில மாதங்களுக்கு பூட்டிவிட்டு தங்கள் தொகுதிக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங்களில் பெண்களை அங்கே விட்டுவிட்டு போகிறார்கள். இப்படி இருக்கும் நாட்களில் அங்கே திருடுவதற்கும் பல முயற்சிகள் நடைபெற்றன. நான் குடியிருக்கும் கோஷன் பிளாக் 6-ம் நம்பர் வீட்டில் ஏற்பட்ட திருட்டைப்பற்றி இந்த சட்டசபையில் கேள்வியும் போடப்பட்டு, பதிலும் அளிக்கப்பட்டது. இங்கு வீட்டுக் கதவுகளுக்கும் முற்றத்துக்கும் இரும்பு கம்பிகள் போட வேண்டுமென்று எக்ஸ்பிக்யூட்டிவ் என்ஜினியருக்குகூட எழுதினேன். இரவில் படுத்து உறங்கும்போதுகூட மிகவும் பயந்துதான் படுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை நல்லமுறையில் சீர்திருத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத் தவிர இன்னும் சில வீடுகளை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு அவர்கள் குடும்பத்தோடு வந்து தங்குவதற்கு ரிசர்வ் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைத் தவிர இங்கே அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வீடுகளிலிருந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு பிரையாரிடி கொடுக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர இந்த வீடுகளில் சர்க்கார் சம்பந்தமில்லாதவர்களும் ரிடையரான சில பேர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் யார் பேரிலோ வீடு இருக்கிறது, யாரோ தங்கியிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காரேஜ்களை (Garages) எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு ரிப்பேர் இல்லாமல் மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கிறது. இதை உடனடியாக ரிப்பேர் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[27th April 1960]

நான் இதை எல்லாம் சொல்வது ஏனென்றால் வீட்டு வசதி பற்றி எனக்கு ஒன்றும் முனட இல்லை. ஆனால் மற்ற சட்டசபை உறுப்பினர்கள் என்ன என்ன நினைக்கிறார்களோ அதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

இப்போது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு 150 ரூபாய் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை ஹானரேரியம் என்று சொல்லவேண்டும். இதை உயர்த்தவேண்டும். உயர்த்துவதென்றால் ஒரு தடை இருக்கிறது. இப்பொழுது அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் தொகையை உயர்த்த வேண்டுமென்றால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

ஏனெனில், “பார்த்தீர்களா காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் முயற்சித்தார்கள், அதனால் சம்பளம் ஜாஸ்தியாகிப்போய்விட்ட”தென்று அரசியல் கட்சி பிரசாரமாக சொல்வார்களோ என்ற நிலை இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினர் கூடுதல் சம்பளம் வேண்டாம், இப்பொழுது இருப்பதே போதும், சென்னை மில் உள்ள ஒரு அப்பர் டிவிஷன் க்ளார்க்கின் சம்பளம் இருந்தால்போதும் என்று சொல்லிவிட்டால் மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் அது சம்மதம் தான். இதை ஒரு அரசியல் கட்சியின் பிரச்சனையாக ஆக்கக் கூடாது. ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள், நிதியமைச்சர் அவர்கள் மற்ற கட்சித்தலைவர்கள் எல்லோரையும் கூப்பிட்டு மற்ற ஸ்டேட்களில் இருப்பதைப் பார்த்து சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று மெஜாரிட்டி அபிப்பிராயம் இருப்பதை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

பின்னர், லெஜிஸ்லேச்சர் செக்ரட்டேரியட், அசெம்பளி செக்ரட்டேரியட் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அவர்கள் அங்கத்தினர்களுக்கு பெருமளவில் உதவி செய்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு, கமிட்டி வேலை அதிக மிருக்கிறது. ஆனால் அங்கு இருக்கும் ஆள்களோ குறைவு. Under-staffed ஆக இருக்கிறது. இப்பொழுது எல்லா வேலைகளையும் அசெம்பளி செக்ரட்டேரியட்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கௌன்சில் செக்ரட்டேரியட் ஏதோ தனியாகப் போய்விட்டதுபோல், அவர்கள் கமிட்டி வேலைகளைச் செய்ய வேண்டாமென்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டதுபோல் இருப்பதால், அசெம்பளி செக்ரட்டேரியட்டில் கமிட்டி வேலை மிகவும் ஜாஸ்தியாகிப் போய்விட்டது. அப்படி வேலை கூடுதலாகிவிட்டபோதிலும்கூட அவர்கள் நல்ல முறையில் பல புள்ளிவிவரங்களைத் தந்து, பலவித ஸ்டேட்மென்ட்கள் எல்லாம் கொடுத்து சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு ரொம்பவும் உதவி செய்து வருகிறார்கள். முக்கியமாக இந்த லீலிங் பில்லில் எல்லா ஸ்டேட்களில் உள்ளவைகளையும் எடுத்து, கம்பார்டிவ் புக்லெட் போன்றவைகள் கொடுத்து உதவி இருக்கிறார்கள். அதேபோல் பட்ஜெட் சமயத்தில் மற்ற ஸ்டேட்களில் எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், அவைகளின் விவரங்கள் போன்றவைகளைக் கொடுத்து மெம்பர்களுக்கு உதவி செய்து வருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் இப்படிக் கொடுத்ததாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை, ஆனால் இந்த ஆண்டு கொடுத்தார்கள். பின், பில்கள், திருத்தங்கள் பற்றிய விஷயங்கள் இதுபோன்று பல காரியங்களில் ஆலோசனை கேட்கப்போனால் ரிசர்ச் செக்ஷன் நமக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்து தருகிறார்கள். ஆனால் இந்த அசெம்பளி செக்ரட்டேரியட்டில் இருக்கும் ஸ்டாப் குறைவு என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் கமிட்டிகளில் இருப்பதால் எனக்குத் தெரியும், ஹாலிடெஸ்டில்லும்கூட ஸ்டாப் வந்து வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே அசெம்பளி செக்ரட்டேரியட் ஸ்டாபை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் கேட்க அஞ்சுகிறார்கள் என்பதற்காக கமிட்டி அங்கத்தினர் என்ற முறையில் நான் சர்க்கரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். லெஜிஸ்லேச்சர் செக்ரட்டேரியட் என்பது, அசெம்பளியும், கௌன்சிலும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருந்தது. இதைப் பிரிப்பதற்கு ஏதோ ஏற்பாடுகள் நடந்துவருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது அரசியல் விஷயமாக இருக்கலாம், சர்க்கார் விஷயமாக இருக்கலாம். அதுபற்றி நான் பிரஸ்தாபிக்கக் கூடாது என்றும் அபிப்பிராயப்படலாம். ஒரு சிறு தனி செக்ரட்டேரியட் என்று இருக்க வேண்டுமா, ஒன்றாக இருந்தால் போதாதா என்பதுபற்றி தீவிரமாக ஆலோசித்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

27th April 1960]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

அடுத்தபடியாக, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு லைப்ரரி மிகவும் உதவிகரமாயிருக்கிறது. It is a mine from which you can quarry knowledge if you like. எவ்வளவு புத்தகங்கள், எவ்வளவு விசேஷமான புத்தகங்கள் அங்கு இருக்கின்றன. இந்த மூன்று வருடங்களில் நான் இங்கு வந்த பிறகே ஆயிரக்கணக்கான புதுப் புத்தகங்கள் அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அங்கு ஒரு பத்து அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து உட்கார்ந்து படிப்பதற்கு இடம் இல்லை. பீரோக்களில் புத்தகங்கள் வைப்பதற்கு, அவற்றை வைப்பதற்கே இடமில்லை, அங்கு வெளிச்சம் இல்லை என்று ஸ்பீக்கர் அவர்களிடம் சொன்னபோது அவர்கள் கருணைகூர்ந்து நல்ல வெளிச்சம் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அங்கு 3, 4 பேர்களுக்குமேல் உட்காருவதற்கு இடமில்லை. அட்டென்டன்ஸ் ரெஜிஸ்டரைப் பார்த்தால் தெரியும், அங்கு எத்தனை மெம்பர்கள் போகிறார்கள் என்பது. ஆகவே, எதற்கு அதிகப்படியான வசதி என்று கேட்கலாம். வசதியிருந்தால்தானே போவார்கள்? ரோடு போட பால்தானே வண்டிகள் போகும்? ஆகவே அந்தையோ அல்லது உ.எ. செக்ஷன் இருக்கும் இடப்பக்கமோ எக்ஸ்டென்ட் செய்து லைப்ரரிக்கு கூடுதல் இடம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு லைப்ரரியை நாம் அதிகமாக உபயோகிக்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு அங்கத்தினர்கள் இங்கு திறமையாக பணியாற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லிவில் செகரட்டேரியட். இதுபற்றி நான் சொல்லும் போது சிலர் வருத்தப்படலாம். சென்னைப் பட்டணத்திற்கு உத்தியோகத்திற்கு வந்துவிட்டால் பின்னர் அவர்கள் (mufassal parts) மொபஸல் பார்ட்ஸ்க்கு போகமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஏனெனில் இங்கு நல்ல காற்று வசதியிருக்கிறது. நல்ல இடம், வேலை செய்ய வேண்டாம் என்ற மனப்பான்மை இவைகள் இருப்பதால்தான். மொபஸல்களில் விளக்குகளைப் போட்டுக்கொண்டு 18 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள் குமாஸ்தாக்கள். அவர்கள் இங்குள்ள செளகரியங்களைத் தெரிந்துகொண்டு இங்குவர ஆசைப்படுகிறார்கள், அதற்காக டிரான்ஸ்பருக்கு அப்பீல் செய்கிறார்கள், சிபார்சுக்கு போகிறார்கள். பின், அவர்கள் கூடுதல் சம்பளம் கேட்கிறார்கள். அதைக் கொடுக்க வேண்டியதுதான். ஏனெனில் இப்பொழுது விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறி விட்டன. ஆனால் பத்து வருடங்களுக்குமுன் பத்து குமாஸ்தாக்களுக்கு ஒரு ரூபரின்டென்டென்ட் என்று இருந்தபோது செய்த வேலையின் அளவை இப்பொழுது செய்கிறார்களா என்று கண்காணித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு க்ளார்க்கைப்பற்றி ஒரு ரூபரின்டென்டென்ட் குறை கூறினால், அதாவது புகார் செய்தால் உடனே அந்த க்ளார்க் மேலிடத்திற்கு சென்று விரைவில் சிபார்சுடன். க்ளார்க்குக்களைக் கண்டு ரூபரின்டென்டென்ட்ஸ் பயப்படுகிறார்கள், இப்பொழுது. தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், டிரான்ஸ்பார்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அப்படியே வேலை செய்கிறார்கள், லீட்களை விட்டு நகராமல். அதேபோல் இங்கும் எட்டு மணி நேரம் என்று இல்லாவிடினும் ஒரு ஆறு மணி நேரம் கட்டாயமாக வேலை செய்யவேண்டும். காலையில் 11 மணிக்கு வந்து 1½ மணிக்கு டிபனுக்கு போய்விட்டு மற்ற சமயங்களில் வேலை செய்கிறார்களா என்பதை கவனித்துத்தான் சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால் சிலர் ஆட்சேபிக்கலாம். சிலர் நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. சில அமைச்சர்கள், சில செகரட்டரிகள், சில குமாஸ்தாக்கள் இவர்கள் எல்லாம் காலையில் 9 மணிக்கு வந்து இரவு 7, 8 மணி வரை வேலை செய்வதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். The claim for salary is more and ever more without corresponding idea to work well and turn out efficient work.

பின்னர் இப்பொழுது வேலை சரியாக நடப்பதில்லை. டிலே ரொம்ப ஆகிறது. அசெம்பளியில் பதில் சொல்வதற்காக கேட்ட கேள்விகளுக்கு 6 மாதங்களவரை பதில் வருவதில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[27th April 1960]

ஆகவே, எல்லோரும் நல்ல முறையில் தங்கள் தங்கள் வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம், இந்த சபை மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மொபஸலில்கூட ஹெட் ஆபீஸ்களில் இப்படித்தான் இருக்கிறது. தாலூகா ஆபீஸ், சிறிய சிறிய ஆபீஸ்களில் வேலை சரியாக இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர் ஆபீஸிற்குச் சென்று பார்த்தால் ஆபீஸ் வொர்க்கிங் ஹவர்விலேயே குமாஸ்தாக்கள் போன்றவர்களை காண்கிறீர்களும், வெளியிடங்களிலும் பார்க்கலாம். தங்கள் கடமையைச் சரிவர செய்யவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி படித்தவர்களான கிராஜுவேட்ஸ், அண்டர் க்ராஜுவேட்ஸ் இவர்களுக்கு உண்டாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வேலை நன்கு நடக்கும், அப்படி வேலை நன்றாக நடந்து, அதன் பயனாக நமக்கு கூடுதல் வருவாய் வரும்போது அவர்களது சம்பளமும் உயரும். பே கமிஷன் ரிப்போர்ட் இப்பொழுது சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது. நமக்கு பொருளாதார வசதிக்குறைவு இருந்தாலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களது தீவிர புத்திசாலித்தனம் காரணமாக எல்லோருக்கும் சம்பளம் உயர்வு கொடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது “நம்பர் ஆப் அப்பாயின்ட்மென்ட்ஸ்” ஜாஸ்தியாகிப் போய்விட்டது என்ற பொது மக்களின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஒரு தாசிஸ்தார் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது ஏழு தாசிஸ்தார்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு செக்ரடரி இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது நாலு செக்ரடரிகள், 12 அலிஸ்டென்ட் செக்ரடரிகள் இருக்கிறார்கள். குமஸ்தாக்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகிவிட்டது. நாத்காலிகளைக் கூட போட இடமில்லை. ஆகவே, அமைச்சர் குழு ஒரு சர்ப்ரஸ்ஸை விஸிட் செய்யவேண்டும், இந்த செக்ரடேரியட்டிலும், போர்டு ஆபீசிலும். அப்படி கனம் மந்திரி ராமையா அவர்கள் பஸ்ஸைப் போய்ப் பார்த்து ஒவர்லோடிங்கைக் கண்டு பிடித்தார்கள். ஸ்டேட் டிபான்ஸ்போர்ட்டில் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்களும் போனதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். நாம் கொடுக்கும் சம்பளத்திற்கு ஏற்றபடி வேலை செய்கிறார்கள் என்ற நினைப்பு பொதுமக்களுக்கு ஏற்படவேண்டும். நாம் வெள்ளையர்களைப் பழித்தோம். அவர்களிடம் “பச்சவாலிட்டி” இருந்தது. இப்பொழுது பாருங்கள், எப்பொழுது அட்டென்ட்ஸ் ரெஜிஸ்டரில் கையெழுத்து போடுகிறார்கள், எப்பொழுது எல்லோரும் மேல் அதிகாரிகள் உட்பட எல்லோரும் பயம்படி ஆபீஸிற்கு வந்து கையெழுத்து போட்டுவிட்டு சரியாக வேலை செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். இதை மறுத்த்சொல்வதாக இருந்தால் யாராவது சொல்லட்டும். ஆகவேதான் எல்லாவற்றிலும் “டிஸே” ஆகிறது. ஆகவே, எல்லோரும் சரியாக தங்கள் தங்கள் வேலைகளைத் தக்கபடி செய்து “டிஸே” ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மினிஸ்டர்கள் ரே விஷயத்தைப்பற்றி இங்கு கொஞ்சம் ஆட்சேபணைகளை கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்னால் எல்லாம் அரசாங்கத்திலிருந்து அங்கத்தினர்களுக்கு கிராமத்தைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. இங்கேயே இருந்தவிட்டு எல்லா விவரங்களையும் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் இப்போது அப்படியல்ல, எல்லா மினிஸ்டர்ஸும் ரே போய் கிராமங்களிலுள்ள விவரங்களை எல்லாம் அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல பாதைகள் இல்லாத இடத்தில் ஜீப் மூலமாகப் போகிறார்கள். அதுவும் வசதியில்லாத இடங்களில், நடந்துபோகிறார்கள். பள்ளமாக இருந்தால் அவர்களைத் தூக்கிக்கொண்டு போகக் கூடிய நிலை கூட ஏற்படுகிறது. அந்த மாதிரி கிராமங்களில் எல்லாம் போய் அங்குள்ள குறைகளை எல்லாம் கேட்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக கிராமங்கள் எல்லாம் ஓரளவுக்கு முன்னேறியும் வருகிறது. அப்படியும் கூட கிராமங்கள் எல்லாம் சரியாக முன்னேறவில்லை என்று நாம் இங்கு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இப்போது ரே செய்வது அதிகம் என்றும் சொல்ல முடியாது. என்னைக் கேட்டால் இப்போதுள்ள ரே கூட போதாது, இன்னும் அதிகமாக ரே போக வேண்டும். ஆங்காங்கு இருக்கின்ற குறைகளை எல்லாம் கேட்க வேண்டும், அதன் மூலம் கிராமங்கள்

27th April 1960]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

எல்லாம் முன்னேறுவதற்கு வழி ஏற்படும். இவ்விதம் அதிகமாக ரூர் போய்வருவதினால் தான் ரோடு இல்லாத பல இடங்களுக்கும் ரோடு கிடைக்கிறது. அப்படியிருந்தும் ரோடுகள் இல்லை என்ற குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மினிஸ்டர்கள் ரூர் போகக் கூடாது, இங்கேயே எலக்ட்ரிக் ஃபான்-னின் கீழேயே இருந்து கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. மினிஸ்டர்கள் அடிக்கடி ரூர் போய்க்கொண்டிருந்தால் தான் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் தங்கள் குறைகளை அமைச்சர்களிடம் நேரடியாகத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. கழிந்த பத்து தினங்களாக அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் அரந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு முதலிய பகுதிகளில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சுமார் 150 கிராமங்களுக்கு போயிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தந்த இடங்களிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் தங்கள் குறைகளை நேரிலேயே தெரிவித்தார்கள். அவைகளை எல்லாம் அந்தந்த இடங்களில் வந்திருக்கின்ற அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டு அவைகளைப்பற்றி விசாரிக்க வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இவ்வித ஒரு வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால், ஏதாவது கிராமத் திலிருந்து ஒரு மனு கொடுத்தால் அது இங்கே வந்து சேருவதற்குள் குறைந்தது அதைப்பற்றி விசாரித்து முடிவு எடுப்பதற்கு மூன்று வருடங்கள்வரை ஆகிவிடும். சிலவேளை மூன்றுவது ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் முடிந்து நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வரக்கூடிய நேரம் ஆனாலும் ஆகும். ஆகவே இம்மாதிரி மினிஸ்டர்கள் ரூர் போவதால் பணம் குறைந்துவிடும் என்றோ, அல்லது பலன் குறைந்துவிடும் என்றோ யாரும் நினைக்கவேண்டியதில்லை.

அதே முறையில் ஜில்லா அலுவலகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதன் கடைசி அலுவலர்களாக இருக்கின்ற கிராம முன்சீப், கர்ணங்கள் உள்பட சிப்பந்திகளை எல்லாம் சரியான முறையில் கண்காணித்தால் பொது மக்களுடைய வேலை சரியான முறையில் நடைபெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஏதாவது ஒரு சிறிய எஸ்டிமேட் போட வேண்டுமா ஓல், இதைப் பற்றி முதலாவது ஒரு கிளார்க் நோட் போடுகிறார், அதன்பிறகு டிஸைனைருக்கு போகிறது, அதன் பின்னால் சூப்ரன்டென்டெக்குப் போகிறது, அதன் பின்னால், எக்ஸ்ப்ளூட்டர் இன்சினியர், அதன் பின்னால் சூப்ரன்டென்டிங் இன்சினியர், அதன் பின்னால் சீப் என்சினியர் அதன் பின்னால் கவர்மென்டுக்கு இவ்விதம் எல்லாருக்கும் ஒரு பேப்பர் வந்து முடிவு செய்வதற்குள் மூன்று வருடமாகிவிடுகிறது. இதில் எல்லாம் எப்படியாவது ஒரு வேகத்தை உண்டு பண்ணவேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது, அதற்கு என்னென்ன பாட்டில் நெக்குகளோ, அல்லது என்ன ரெட்டேப்பிஸமோ, ஏதாவது இருந்தாலும் சரி, துரிதமாக காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும். பட்டுக்கோட்டையில் ஒரு மாபீச் பாக்கிர்க்கு லைஸன்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்டு குறைந்தது இரண்டு வருடங்கள் ஆகின்றன, ஆனால் சில தனிப்பட்ட நபர்கள் சீக்கிரமாகவே எந்தவிதத்திலோ வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர்கள் சர்க்கார் பாக்கிரியையும், தனிப்பட்டவர்களின் பாக்கிரியையும் ஒரே கணக்கில்தான் கவனித்து வருவதாகவும், இதில் எந்தவிதமான வித்தியாசம் காட்டப்படுவதில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும் சிலர் எப்படியோ 'பட்ட' வைத்து டிப்பார்ட்மென்டிலிருந்து வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட சிக்கல்களைப் போக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இதில் பேச சந்தர்ப்பம் தந்ததற்கு நன்றி செலுத்திகொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMASAMI THEVAR : அவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் சொல்லவேண்டியது அத்தனையும் கனம் சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். நாட்டிற்காக நாம் எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கினால் கூட இதற்காக நாம் எவ்வளவோ திட்டங்களைப் போட்டாலும் கூட, நிர்வாகம் சரியாக நடந்தால் ஒழிய காரியங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நல்ல ரீதியாக நடைபெறுது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. Ramasami Thevar]

[27th April 1960]

(Deputy Speaker in the Chair.)

பொதுவாக நாட்டில் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெற வேண்டும். இன்று நம்முடைய நாட்டிலுள்ள நிர்வாகத்தைப்பார்த்தால் ஆமை வேகத்தில்தான் அது போய்க்கொண்டிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் குழப்பம். எங்கு பார்த்தாலும் மக்களிடத்தில் ஏக்கம். ஏதோ கிராமங்களிலிருந்து பேர்கள் அனுப்பினால், அதற்குப் பதில் வருவதற்கு நாட்கள் கணக்கில் அல்ல, மாதங்கள் கணக்கில் அல்ல, வருடக் கணக்கில் தாமதம் ஆகின்றது. சில பேர்களுக்கு பதில் வருவதே கிடையாது. இத்தகைய குறைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. சாதாரணமாக தாலுகாக்களிலிருந்து ஏதாவது ஒரு பேர் அனுப்பினால், அதைப்பார்ப்பதற்கு, அல்லது, அதற்கு ஒரு பதில் கிடைக்கவேண்டும் என்று விரும்பினால், பல முறை சென்னைக்கு, பல ரூபாய்கள் செலவு செய்து, பல ஆட்களைப் பார்த்து பல்லைக்காட்டி, பல முறை இங்குள்ளவர்களைத் தொந்தரவு செய்தால் தான் பதில் கிடைக்கிறது. இந்தப் போக்கில் இருப்பது சரியல்ல. ஆகவே இதில் தீவிரமாக சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அசெம்பிளி மெம்பர்கள் கடிதம் எழுதினால் கூட சரியாக பதில் கிடைப்பதில்லை. அசெம்பிளி மெம்பர்களை சரியான முறையில் மரியாதையான முறையில்கூட இந்த விஷயத்தில் நடத்துவதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சீனி விநியோகம் பற்றி விபரங்கள் கேட்டதற்கு சரியாக இரண்டு மாத காலமாக காலங்கடத்தப்பட்டு, மறு மொழி எழுதாமல் இருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதகாலத்திற்குப் பின்னால் மறுமொழி வந்தால்கூட, அதில் நாம் கேட்ட விவரங்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஏதாவது விவரங்களை அனுப்புகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் தாலுகாவாரியாக எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கோட்டா எவ்வளவு என்று கேட்டு எழுதியிருந்ததற்கு சர்க்காரால் சரியான பதில் கொடுக்க முடியவில்லை. இதை ஏன் கேட்டிருந்தேன் என்றால் அங்கு சிலர் தாட்சணியங்கள் காண்பிப்பதின் காரணமாக சில தாலுகாக்களுக்கு, ஐந்த்தொகையை ஒன்றும் கணக்குப்பார்க்காமல் தங்கள் இஷ்டப்படி சீனி விநியோகம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள் அங்குள்ள அதிகாரிகள். இதை கவனிப்பதற்காக எவ்வளவு கோட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரந்தாங்கிக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளுவதற்காக கேட்டதற்கு சரியான பதில் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த மாதிரி நாட்டில் நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி அமைச்சரவை இதில் சிறிது தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆபீஸ் வேலை செய்பவர்கள் சரியாக 11 மணிக்கு ஆபீசுக்கு போவதில்லை. அதிகாரிகளை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் போய்ப் பார்க்க முடியாது. வீடுகளில் இருந்து கொண்டோன் பெரும்பாலான ஆபீசர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பியூன்கள்தான் ஆபீசுக்கும் வீட்டுக்கும் அலைந்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். மக்கள் போய் ஏதாவது காரியங்களைக் கேட்க வேண்டுமென்றால், அடிக்கடி அங்கே போய் காத்து நிற்க வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு மனு தாசில்தார் அவர்களிடத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், தாசில்தார் வர வில்லையென்ற சொல்லுவார்கள் முதலில், அவ்விடம் டன்ட் வரவில்லை என்று சொல்லுவார்கள், இப்படி நான் பூராவும் ஆபீஸ்ஸிலேயே காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் மக்கள். கடைசியில் சாயந்திர வேளையில் தாசில்தார் இல்லை, இன்றைக்கு ஆபீசுக்கு வரமாட்டார், வீட்டுக்கு போகலாம் என்று பதில் சொல்வார்கள். இத்தனை விதமான கஷ்டங்களை மக்கள் தினமும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளைப் போக்குவதற்கு ஏதாவது முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பேப்பர் வந்தால், அதற்கு இத்தனை நாட்களுக்குள் ஏதாவது ஒரு பதில் அனுப்ப வேண்டும் என்று இறுதி இருக்கவேண்டும். ஒரு தபால் வந்தால், இத்தனை நாட்களுக்குள் மறுமொழி கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு ஏற்பாடு இருக்கவேண்டும். முக்கியமாக விவசாயிகள் விவசாய கடன்கள் கேட்டு மனு அனுப்பும் போது அதற்கு உடனடியாக பதிலே வருவதில்லை. இதற்காக மனு அனுப்பிவிட்டு அதன் பின்னால் போய் தொங்கிக்கொண்டு நிற்க வேண்டும்.

27th April 1960] [Sri S. Ramasami Thevar]

காரியாலயங்களில் வேலை செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதாது. அவர்களுக்கு அந்தக் குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளுகின்ற முறையில் தங்களுடைய வருமானத்தை சரிக்கட்டிக்கொள்வதற்காக மக்களிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களுடைய சங்கடங்களைப் போக்குவதற்கு அவர்களுடைய சம்பளத்தை சிறிது உயர்த்த வேண்டும். அது மிகத் தேவை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், அசெம்பிளி மெம்பர்களைப் பற்றி பேசும்போது, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற குறைகளைப்பற்றி இங்கு சொல்லப்பட்டது. முக்கியமாக சென்னை மெம்பர்கள் விடுதியில், சுகாதார வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. மந்திரி அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி சொன்னபோது, தான்கூட கொசு வலை போட்டுக்கொள்வதில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அசெம்பிளி விடுதியில் வந்து அரை மணி நேரம் தூங்கினால் கொசு தொந்தரவு இருக்கின்றதென்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும். அவ்வளவு தூரத்திற்கு கொசு தொந்தரவு இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாற்ற வேண்டும். அசெம்பிளி மெம்பர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் பின் வாங்கக் கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த ஒரு காரியத்தையும் நாம் செய்தாலுங் கூட, அதிலே சரியான நிர்வாகம் இருக்கவேண்டும். கண்டிப்பு இருக்க வேண்டும். இன்று யாரையும் கண்டிக்க வழி இல்லாத அளவுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் தாட்சண்யம் இருக்கிறது. ஒருவர் ஏதோ குறை செய்துவிட்டால், அதைக் கண்டிக்க மேல் அதிகாரிக்கு இடம் இல்லாமல் போகிறது. வேறு வழியிலே சலுகை பெறுகிறார்கள். அதனால், மேல்திகாரிகள் கண்டிக்க வேண்டிய இடத்தில்கூட கண்டிக்க முடியாத அளவில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி பல குற்றங்களை அவ்வப்போது கண்டிக்காமல் இருப்பதால், பல தீமைகள் நாட்டிலே விளைகின்றன. இது ஒரு பெரிய வியாதியாய் விட்டது. ஒருவர் இன்னொருவரைக் கண்டிப்பதில்லை என்று ஏற்பட்டுவிட்டது.

காரியாலயங்களிலே பார்க்கும்போது, ஒரு குமஸ்தாவையோ அவருக்கு மேல் இருப்பவரையோ பார்த்தாலும், பங்க்சுவாலிடி என்பது கிடையாது. எந்த வேளையில் உணவு அருந்துவது என்ற நியதி இல்லாமல், கண்ட நேரத்தில் உணவு அருந்தவும் சிறுமுள்ளடி அருந்தவும் சென்று விடுகிறார்கள். பைல்களுக்குடையே பத்திரிகைகளை வைத்து வாசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இன்னும் சில விஷயங்களில் கூர்ந்து கவனிக்கும் போது பரிதாபமாக இருக்கிறது. நேரில் கண்ட ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு குடும்பத்தினை எதோ கேஸ் சம்மந்தமாக அரெஸ்ட் செய்துவிட்டார்கள். ஜாமீனில் விடுவதற்கு முயற்சி எடுத்து, மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் ஜாமீன் உத்தரவு 12½ மணிக்குப் பெற்றுவிட்டார்கள். 12½ மணிக்குப் பெற்றுவிட்டம்கூட, அரெஸ்ட் செய்யப்பட்ட நபர் வெளியே வர ஆறு மணி ஆய்விட்டது. இதன் காரணம் என்ன என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆர்டர் போட்டவுடனே அது ஒரு குமஸ்தாவிடம் போகிறது. அவர் சணக்கமாக இருந்தால், தனக்கு ஏதோ கொஞ்சம் வரும் என்பதற்காக சமயம் பார்த்து வெளியேறுகிறார்கள். அந்தப் பேப்பர் மறுபடியும் இன்னொருவருக்குப் போகிறது. அந்தச் சமயம் அவரும் சாப்பிடப் போகிறார். கேட்டால் சாப்பிடச் சென்றதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியாக ஆறு மணி அளவுக்குத்தான் அவர்கள் வெளியேற முடிந்தது. இதை மக்கள் மாத் திரமல்ல வக்கீல்களும் கூட அறிவார்கள். வக்கீல்களுக்குக்கூட நன்கு தெரியும். கோர்ட்டில் மாத் திரமல்ல, இம்மாதிரி பல இடங்களில் மக்களுக்குக் கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை அமைச்சர் அவர்கள் சிறிது கவனிக்க வேண்டும்கிறேன்.

சாதாரண கிராமவாசிகள் பத்திரங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்யப் போனாலுங் கூட திருப்பியனுப்பிவிடுகிறார்கள். அன்றைக்கு அதிக வேலை இருக்கிறது என்றும் அதனால் கிராம மக்கள் பத்து, இருபது மைல் தூரத்திலிருந்து வந்தவரும், அவருடன் கையெழுத்தப் போட வந்தவர்களும்

[Sri S. Ramasami Thevar]

[27th April 1960]

திரும்பிப் போய்வர இரண்டு நாள் ஆகிறது. அன்று செலவு, மறு நாள் செலவு இப்படியெல்லாம் ஆகிறது. இதைத் தவிர்க்க பத்திரம், மனு இவைகளுக்குள்ளேயே பணத்தை வைத்துக் காரியம் நடக்கிறது. அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அப்படிச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது, நாட்டின் தன்மைகள் அங்கு வாழும் மக்களுடைய கஷ்டங்கள், அவர்களுடைய குறைகள் இவைகளைக் கண்டுகொள்ளுவதற்கு அவர்களுக்கு வசதி ஏற்படுகிறது. ஆனால், நிர்வாகம் சரியாக நடக்கிறதா என்பதை அமைச்சர்கள் திடீர் பிரவேசம்செய்து கவனிக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் மன்றாடி கேட்டுக் கொள்கின்றேன், மக்கள் சார்பில். பல ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. மக்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் அதிகம் செய்யவில்லையே என்றுகூட கவலை கிடையாது. எங்களுக்கு இவ்வளவு சணக்கம் ஏற்படுகிறது, எங்களுக்கு இவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றனவே, ஒரு காரியத்திற்குப் பல தடவை நாங்கள் போகவேண்டியிருக்கிறதே என்ற குறையைத்தான் மக்கள் சொல்லுகிறார்களேயொழிய, காரியங்கள் சாதிக்கவில்லை என்று கவலைப்படவில்லை. இதனை மக்கள் சார்பாக அமைச்சர்கள் செய்யவேண்டுமென்றே நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது பெருத்த கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு தடவைக்குப் பல தடவை சென்றும் பலன் இல்லாமல் போகிறது. மக்கள் கொடுக்கக்கூடிய மனுக்கள் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு “ஆகும்”, “ஆகாது” என்ற விவரத்திற்கு பதினைந்து தினங்களுக்கள்ளோ அல்லது ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவோ பதில் போடக்கூடிய அளவிலே சர்க்காருடைய கவனம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

SRI A. MARIAPPAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்டசபையிலே சாபாநாயகர் அவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் நல்ல முறையில் பாரபட்சமின்றி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி நடந்துகொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அதிகச் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு அதிகமாகப் பேச வாய்ப்புக்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்ற வகையில் அதிக வாய்ப்புகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த எங்களுடைய ஓரிரு குறைகளையும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம். பொதுவாக மக்களிடத்திலே சென்றால், சட்டசபையிலே நம்முடைய தொகுதி அங்கத்தினர்கள் பேசுவது இல்லை என்ற குறைகள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களுக்கும் பேசுவதற்கு நிறைய, ஓரளவு வாய்ப்புக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : தயவுசெய்து சபாநாயகரைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது. அது தவறு.

SRI A. MARIAPPAN : பாராட்டித்தான் சொல்லுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : சபாநாயகரைப் பற்றி பேசவே கூடாது. The hon. Member may continue his speech.

SRI A. MARIAPPAN : மேலும் கனம் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதைப் பற்றி சொல்லப்பட்டது. அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தால்தான் அந்தந்தக் கிராமங்களுக்கு நல்லது. சிறு கிராமங்களுக்கு நல்லது. சிறிய கிராமங்களுக்கெல்லாம் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது, குறிப்பாக ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் கூட சென்று பார்த்திராத இடங்களுக்கெல்லாம் அமைச்சர்கள் செல்வதால், அம்மாதிரி இடங்களுக்கு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களும், எனைய அதிகாரிகளும் செல்வதற்கும், அங்குள்ள குறைகளைத் தெரிந்து

27th April 1960]

[Sri A. Mariappan]

கொண்டு காரியங்களைச் செய்வதற்கும் அதிகாரிகள் முற்படுகிறார்கள். ஆகையால், அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயணம் செய்வது மிகவும் அவசியம் என்பதோடு இன்னும் அதிக அளவில் சிறிய கிராமங்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயணம் செய்வதன்மூலம் அங்குள்ள குறைகளையும் நிவர்த்திக்க முற்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மற்றும், அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயணத்தின்போது, அதிகாரிகளையும் அழைத்துச் செல்வதாகக் கூறப்படுகிறது. பெரும்பாலான சமயங்களில் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயணம் செய்யும்போது அதிகாரிகளை அழைத்துச் செல்வதில்லை. குறிப்பாக, தேர்தல் காலங்களில் அதிகாரிகள் அழைத்து செல்லப்படுவதில்லை என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. இருந்தாலும் குற்றம் சாட்டவேண்டும் என்பதற்காகவே ஒரு சிலர் குற்றமாகக் கூறுகிறார்கள். பொதுவாக, அமைச்சர்கள் தேர்தல் காலங்களில் சுற்றுப்பிரயணம் செய்யும்போது அதிகாரிகளை அழைத்துச் செல்வது கிடையாது. மற்றக் காலங்களில் கூட, அவசியமான அதிகாரிகளைத் தவிர, மற்றவர்களை அழைத்துச் செல்வதில்லை. அவர்கள் வருவதாக இருந்தாலும் கூட, “அவசியம் இல்லை” என்று கூறிவிடுகிறார்கள். ஆகையால், சுற்றுப்பிரயணத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது மிகவும் மக்களுக்கு நன்மையாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, எளியோர் கூறுகிற மாதிரி அதனால் எந்த விதமான கவறுதலோ குறையோ இல்லை என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

அதோடு, சட்டசபை அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு இருக்கும் குறைகளைத் திருவாளர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் திருவாளர் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்களும் குறிப்பாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்திலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் குறைவான வசதிகள்தான் இருக்கின்றன. வேறு மாகாணங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால், அங்கிருக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வசதிகள் மிகவும் அதிகமாகவே இருக்கின்றன. நம்முடைய மாகாணத்திலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள், நிதி அமைச்சர் அவர்கள், மற்ற அமைச்சர்கள், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இவர்களுக்கு இருக்கும் வசதிகளில் மிகவும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த வித்தியாசங்களை ஓரளவு குறைக்கவேண்டுமென்று சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பல முறை கூறியிருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்தினாலோ அவைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

ஹாஸ்டலில் குளிக்கும் அறைகள், மற்ற அறைகள் எல்லாம் மிகவும் நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. அதோடு, குளிக்கும் அறையில் இருக்கும் பாத்திரங்களைத் தொடக்கூட சில சமயங்களில் அச்சமாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அவை மோசமாக இருக்கின்றன. நான் சொல்லும் குறைகள் மிகவும் சிறிய குறைகளாக இருக்கும். இருந்தாலும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகிய எங்களுக்கு அது மிகப் பெரிய குறையாகப்படுகிறது. அங்கிருக்கும் பல்புகள் ப்யூஸ் ஆய்விடாலும் அவைகளை உடனடியாகப் போடுவதில்லை. அதோடு கூட, 18 மாதங்களாக அங்கிருக்கும் டெலிபோன் வசதி போதாமலிருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்கள் டெலிபோன் செய்யவேண்டுமானால், க்யூ வரிசையில் உட்கார்ந்திருக்கவேண்டியிருப்பதால், டெலிபோன் செய்யாமலேயே எழுந்து போகவேண்டியிருக்கிறது. தங்களுக்கு வெளியிலே இருந்து வரக் கூடிய டெலிபோன் அழைப்புகளையும் அவர்கள் ஹாஸ்டலிலுள்ள டெலிபோன் மூலம் பெறமுடிவதில்லை. ஆகையால், மேற்கொண்டு டெலிபோன்வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று பதினெட்டு மாதங்களுக்குமுன் கேட்கப்பட்டது. ஹாஸ்டல் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய தினம் வந்திருந்தார். அப்பொழுது அதுபற்றி தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. ஆனால், 18 மாத காலமாகியும் இதுவரை அங்கத்தினர்கள் தங்கக்கூடிய ஹாஸ்டலில் மேற்கொண்டு டெலிபோன்வசதி செய்யப்படவில்லையென்றால், அங்கத்தினர்களுடைய குறை எந்த அளவு அங்கு தீர்க்கப்பட்டு வருகிறது என்பது இதன்மூலம் தெரிகிறது. மீண்டும் ஒரு

[Sri A. Mariappan]

[27th April 1960]

முறைசூட சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதுவரை அக்குறை தீர்க்கப்படவில்லை.

10-30
a.m.

இந்த மாதிரி பல குறைகள் இருக்கின்றன. சிறுவசதிகள் கூட அங்கு செய்யப்படுவது இல்லை. அங்கத்தினர்களுக்கு படுக்கை விரிப்புகள் கூட கிடையாது. இக்குறைகளை எடுத்துக்காட்டி 18 மாதங்கள் ஆகியும் இது வரையிலும் எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. ஏதோ காரணத்தினால் தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தாலும், இனியாவது உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் மாகாண ரீதியிலே ஜில்லா தலைநகரங்களிலே சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு போதிய மரியாதை பெறும்பரிகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சிலவிடங்களில் மரியாதை கொடுக்கப்படுவதில்லை. அங்கத்தினர்கள் காங்கிரஸ் கமிட்டியிலே ஏதாவது பொறுப்புகள் வகித்தாலும், அந்த பொறுப்புள்ள பதவியை உபயோகப்படுத்துவதற்கு கூட அவர்களுக்கு சங்கடமாக இருக்கிறது. சில அதிகாரிகளுக்கு பழைய மனப்பான்மை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். மாறினால்தான் சுதந்தரம் பெற்ற நாட்டில் பல காரியங்களை நல்ல முறையிலே செய்து கொள்ள முடியும். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கான இருந்தால் எந்தக் கட்டிக்கும் புறம்பான்வர்கள். மக்களுடைய ஊழியர்கள் என்ற மனப்பான்மை இன்னும் ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படவில்லை. பெரும் பாலானவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். அவ்விதிகாரிகள் சென்ற 10 ஆண்டுகளில் நம்மோடு ஒத்துழைத்ததனால் தான் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையும் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்ற முடிகிறது. என்றாலும் ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு எண்ணம் மாறாமல் பழைய போக்கிலேயே சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு சர்க்காரை நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லா தலைநகரங்களிலே உள்ள குறைகளில் மாகாண ரீதியிலே தீர்க்கப்பட வேண்டியவை இருக்கின்றன. அம்மாதிரியான குறைகளைப் பற்றி கிரஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான குறைகளை ஜில்லா வாரியாகச் தீர்த்துக்கொண்டால் சலபமாக முடியும். மாகாண ரீதியிலே தீர்க்க பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அத்துடன் பொது மக்களும் பெரும் அளவில் பணம் செலவழிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே அந்த நிலைமை மாறி எந்த இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் சிறு வேலைகளுக்கு ஜில்லா தலைநகரங்களிலேயே முடிவு கட்டப்படயான நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

சிறிய தொழில்கள், பெரிய தொழில்கள் ஆகியவற்றை மக்களாக முயற்சிசெய்து வைக்கவேண்டும் என்கிறபொழுது அவைகளை வைக்க அவ்வளவு சலபமாக அதிகாரிகள் இணங்குவதில்லை. ஆனால் அதிகாரிகளுக்குச் செய்யவேண்டும் என்று குறிக்கோள் இருக்கும்பொழுது, வெகு சீக்கிரத்திலேயே இரண்டாண்டுகள் கஷ்டப்படும் செய்ய முடியாத தொழில்களை இரண்டு நொடிகளில் கூட செய்துவைக்க முடிகிறது. Target வைத்து விடுவதால் அதற்குள் செய்துவிட வேண்டும் என்ற நிலை மாறி, அந்தந்த இடங்களுக்கு தேவையானவற்றை அவ்வப்பொழுது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதிகாரிகளுடைய பழைய மனப்போக்கு மாற வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக்கொண்டு, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். இந்த Headquarters staff என்னும் தலைப்பின் கீழே நான் சில கருத்துக்களை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஊரிலே குவிந்திருக்கும் பல காரியாலயங்கள் இந்த ஊரிலேயே தான் இருந்து இயங்கிவரவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி எனக்கு கொஞ்சம் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில காரியாலயங்களையாவது அவற்றுக்கு

27th April 1960] [Sri V. S. Manikkasundaram]

சம்பந்தப்பட்ட காரியங்கள் எங்கே நடைபெறுகின்றனவோ அங்கே மாற்றி அமைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். உதாரணமாக காதி **department-ஐச்** சொல்ல முடியும். இங்கேயுள்ள பணியாளர்களுக்கு காதி உற்பத்தியைப் பற்றியும், தூல் தூற்பு, அம்பர் சர்க்காப் பற்றியும் பரீட்சை வைத்தால், ஒன்றுமே தெரியாது. எனவே அப்படிப்பட்ட காரியாலயங்களையாவது வெளியூர்களிலே வைக்காவிட்டால் எப்படி அவை நல்ல முறையிலே இயங்கும் என்பதை அரசாங்கம் எண்ணுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி விவசாய இலாகாவைப் பற்றியும் சொல்லலாம். விவசாயம் நடப்பது முழுவதும் கிராமப்புறங்களிலேதான். ஆனால் அதிகாரிகளின் காரியாலயங்கள் இங்கே குவிந்து இருக்கின்றன. அதனால்தான் உணவு உற்பத்தியைப் பற்றியும், விவசாயத்திலே உள்ள சீர்கேட்டைப்பற்றியும் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும், அந்தத்தகவல்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்படுவதில்லை. இதே மாதிரி பல இலாகாக்களைப்பற்றி சொல்லமுடியும். எனவே இதற்கு ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அலவன்சைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். அந்த அலவன்சை நமது ராஜ்யத்திலேதான் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எந்த வகையிலேயும் அது போதாது. அவர்களுக்கு சாதாரணமாக அளிக்கப்படவேண்டிய பல வசதிகளும் அளிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. உதாரணமாக ரயில்வேக்களில் அவர்களுக்கு “**Reservation of seats**” கூட கிடையாது. அதனால் பல சமயங்களில் இடம் கிடைக்காமல் இங்கே வந்து சேரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி கார்கன் வாங்குவதற்குக் கூட நமது அங்கத்தினர்களுக்கு **Priority** கொடுப்பதில்லை. யாரை அணுகினாலும் **Priority** கிடையாது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். கம்பெனிகளைக்கேட்டால் அரசாங்கத்திற்கு என்று ஒரு “**கோட்டா**” இருக்கிறது. அதில் வேண்டுமானால் கேள்விகள் எள்கிறார்கள். நான் 1956-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் காருக்காக ரெஜிஸ்டர் செய்தும் இது வரையிலே கிடைக்கவில்லை. கம்பெனியிலே விசாரித்ததில் இன்னும் 10 மாதங்களுக்கு மேலாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது, நாங்கள் எங்களுடைய தொகுதியிலே சுற்றுப் பயணம் செய்து, எங்களுடைய வேலைகளை நல்ல முறையிலே எப்படிச் செய்யமுடியும் என்பதை நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கார் வாங்குவதில் **Priority** முன்பு இருந்ததாகவும், அது ஏதோ சில காரணங்களுக்காக எடுக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டே வருந்துகிறேன். எனவே இந்த கார் விஷயத்திலேயாவது அங்கத்தினர்களுக்கு **Priority** கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பெய்லி அலவன்சும், சம்பளமும் போதாது என்று பலர் கூறினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலே இவை போதாது என்றுதான் கருதுகிறேன். சாதாரணமாக வாழ்க்கையிலே அனுபவிக்கும் சில சௌகரியங்களுக்குக்கூட இந்தத் தொகை காணாது. இங்கே வந்து தங்கியிருக்கும் சில நாட்களுக்கு, வாழ்க்கையிலே அனுபவித்துவரும் சில சவுகரியங்களைக் குறைத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தால், இங்கே நாங்கள் ஆற்றவேண்டிய கடமையிலே தவறவேண்டியவரும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது அங்கத்தினர்கள் விடுதியைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பல குறைகளை எடுத்துக் கூறினார்கள். அங்கே குடும்பத்தோடு வந்து தங்குபவர்களுக்கு **Residential quarters** மாதிரி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். சமையல் செய்துகொள்ளவேண்டிய வசதிகளைக்கூட ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது முக்கியமாகும். ஹோட்டலில் சாப்பிட்டு பழக்கமில்லாதவர்களுக்கு, இங்கே வந்து ஹோட்டலில் சாப்பிடுவதனால் உடல்நிலை பாதிக்கப்படுவதால், அவர்கள் சட்டசபையில் செய்யவேண்டிய கடமையிலிருந்து தவறவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் வைக்கப்படுகின்றார்கள். இந்த **Hostel-லில்**

[Sri V. S. Manikkasundaram] [27th April 1960]

வந்து தங்குகின்ற அங்கத்தினர்கள் சாப்பாட்டுக்காக படுகின்ற பாட்டை பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அதை எண்ணிப் பார்த்தாவது, நிச்சயமாக தாங்கள் நான் கூறிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கத்தினர்கள் விடுதியில் 10, 12 ரூம்கள் இருக்கின்ற ஒரு பிளாக் குக்கு ஒரு பியூன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவ்விடத்தில் டிபன் காரியரைக் கொடுத்து சாப்பாடு வாங்கிக்கொண்டு வா என்று அனுப்பினால் அவன் சட்டசபைக் கூட்டம் முடிவான பிற்பாடு சாப்பாட்டை கொண்டுவந்து கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறான் என்பதையும், அதனால் குறித்த காலத்தில் அங்கத்தினர்கள் சட்டசபைக்கு வந்து சோ முடியவில்லை என்பதையும் கவனித்து, தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் சீனாவாச ஐயர் சொன்னதுபோல, **Government Estate**-ல் இருக்கக்கூடிய கட்டிடங்களையும் தவறான முறையில் வெளியார் வந்து தங்குவதற்கு வசதி செய்துகொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அங்கத்தினர்கள் வீடு வேண்டுமென்று விரும்பினால், அவர்களுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுப்பதில்லை. ஆகவே அங்கு இருக்கக்கூடிய கட்டிடங்களில் பெரும் பகுதியை அங்கத்தினர்கள் குடும்பம் வந்து தங்குவதற்குக்கூடால், ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கத்தினர்கள் விடுதியில் வந்து தங்குகிறவர்களுக்கு, வாடகையைக் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சென்ற வருடம் **House Committee**-ல் தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டபோது, நிதி இலாகா அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதையும், குடும்பத்தோடு வந்து தங்குகிறவர்களுக்கு குறைந்த வாடகையில் வீடுகள் அளிக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைப் போட்டபோது, அதை நிதி இலாகா அங்கீகரிக்கவில்லை என்பதையும் நான் வருத்தத்தோடு சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கண்டிப்பாக குடும்பத்தோடு வந்து தங்குகிறவர்களுக்கு குறைந்த வாடகையில் விடுதிகள் அளிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் மாறியப்பன் அவர்கள் குறிக்கும் அறைகளும், மற்ற அறைகளும் சரியானபடி சுத்தமாக வைக்கப்படுவதில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். குறிக்கும் அறைகளையும் **Latrine**-களையும் சரியாக சுத்தம் செய்வதில்லை. ஒரு நாள் நான்குவிடத்துவிட்டு வெளியே வரும்போது, அந்தக் குறிக்குமறை வழக்கலாக இருந்தபடியால் கீழே விழுந்துவிட்டேன். அதனால் ஒரு வாரம் மருந்து போட்டுக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்த அறைகளை அங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் நல்ல முறையில் வைத்திருப்பதில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணத்தைப்பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் ஒரு சம்பவத்தை குறிப்பிட்டு காட்டுவதற்கு முன்னால், மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதற்கு முன்னதாகவே, அவர்கள் கலந்து கொள்ளக்கூடிய கூட்டங்களைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட தொகுதியிலிருந்து வருகின்ற அங்கத்தினர்களுக்கு முன்கூட்டியே தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவதோடு, மந்திரிகள் பங்குகொள்ளக்கூடிய கூட்டங்களில் அந்த தொகுதி சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் பங்குகொள்ள ஏற்பாடு செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு **Suggestion**-ஆவது கொடுக்க வேண்டுமென்று தாமஸ்மேயோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஈரோட்டில் 12 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஆஸ்பத்திரி ஒன்று கட்டப்பட்டு, அதற்கு திறப்பு விழா நடத்தப்பட்டது. அந்த விழாவிற்கு, அந்தப் பகுதியில், அந்த தாலுகாவில், அந்த சப்டிவிஷனில் உள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு அழைப்பிதழ்கூட அனுப்பப்படவில்லை என்பதை மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலைமை நீடிக்குமேயானால்

27th April 1960] [Sri V. S. Manikkasundaram]

அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினர்களின் அந்தஸ்து எந்த வகையில் பொது மக்களாலும், அங்கே பணியாற்றுகின்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளாலும் மதிக்கப்படும் என்பதை கவனிக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய Pay and allowances-ஐ அதிகப் படுத்துகின்ற காரியத்தில் பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் அதை விரும்புகிற காரணத்தால், இந்த ஒரு கோரிக்கையை பொறுத்த வரையிலாவது கட்சிக் கட்டுப்பாடின்றி ஒட்டளிக்க அங்கத்தினர்களுக்கு அனுமதியளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி சபையை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.

DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்ய கோரிக்கையை எதிர்த்து எதிர்க்கட்சி தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கின்ற முறையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கு பேசிய பல உறுப்பினர்கள் கனம் அமைச்சர்களைக் குறித்தும் பேசிய காரணத்தால் நாணம் கனம் அமைச்சர்களைப்பற்றி எனது கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர்கள் வெளியில் பேசுகின்ற சில பேச்சுக்களை வைத்து, இந்த மன்றத்தில் கேள்விகள் கேட்க எங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று கருதி, கடந்த மாதம் திருச்சிக்கு சென்று பேசிய நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நேரு பிரான் சென்னைக்கு வந்தபோது, இரண்டு பஸ்களை கொளுத்திவிட்டார்கள் என்று பேசியதாக நான் பத்திரிகையில் கண்டேன். பத்திரிகையில் அச் செய்தி யினைக் கண்டவுடன், இதற்கு மாறாக நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டிருக்கிறபோது, பொறுப்புள்ள பதவியில் இருக்கிற நமது முதலமைச்சர், ஒரு தனிப்பட்ட கட்சிதான் பஸ்களை கொளுத்தியது என்று பேசியதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறதே, அப்படி அமைச்சர் பேசியிருக்கிறாரா, அல்லது அப்படி பேசியதாக வந்துள்ள பத்திரிகைச் செய்தி தவறானதா, தவறானால் அந்த பத்திரிகை மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என் றெல்லாம் குறித்து இங்கே நான் கேள்வி ஒன்றை போட்டிருந்தேன். அதற்கு சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக, பத்திரிகை செய்தியை வைத்து கேள்வி கேட்கக்கூடாது என்று ஒரே வரியில் பதில் தரப்பட்டு இருக்கிறது. அது முறையோ, தவறோ, அதைப்பற்றி நான் கூற விரும்ப வில்லை. நாங்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ள பிரதிநிதிகள். கேள்விகேட்க, கேள்வி நேரத்தில் எங்களுக்கு உரிமையிருப்பதால் கேட்டோம், பேசியது உண்மைதான் அல்லது அல்ல என்கிற அந்த ஒரு பதிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த நேரத்தில் கூறியிருப்பாரேயானால் நாம் அதனை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். அன்று அவர் அப்படி பேசவில்லை என்பாடு யானால், பத்திரிகையில் வந்த செய்திக்கு அவர் மறுப்பு தந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இதுவரையிலும் நான் அந்த மறுப்பைக் காண வில்லை. இதைப்பற்றி மன்றத்தில் கேள்வி கேட்டால், அது குறித்து கேள்வி கேட்கக்கூடாது என்றால், விளக்கத்தை நான் எங்கே சென்று பெறுவது?

DEPUTY SPEAKER : சபாநாயகர் தீர்ப்பை எதிர்த்துப் பேசுவது தவறு.

DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU : இது குறித்துத்தான் தங்களின் மூலமாக அமைச்சர்களை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வருவதை வைத்துத்தான் நாங்கள் மன்றத்தில் பேசவேண்டியிருக்கிறது. நான் இன்னொன்றும் சொல்லுவேன். சட்டமன்றம் எப்போது கூடுகிறது என்பது கூட, சில நேரங்களில் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்த பிறகு தான் எங்களுக்கு அதிகார பூர்வமாக “சட்டமன்றம் இப்போது கூட இருக்கிறது” என்று கடிந்து வருகிறது. எனவே பத்திரிகை செய்திகளைத்தான் நாங்கள் பெருவாரியாக நம்பவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தில்

[Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu] [27th April 1960]

நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது கூட, பரம்பிசுளம் திட்டத்தின் மூலமாக நமக்குக் கொடுக்கப்படுகிற தண்ணீர் மறுக்கப்பட்டு இருப்பதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்ததை வைத்து நான் பேசும்போது, நிதியமைச்சரவர்கள் ஆத்திரப்பட்டார்கள். ஆனால் தொடர்ந்து பார்க்கும்படியானது இன்னும் பேச்சு வார்த்தையில் இருக்கிறது. அதற்கான பொறியியல் வல்லுநர்கள் டில்லி சென்று ஆராய்ச்சி செய்து, தேவையான தண்ணீர் இருக்கிறதா, அந்த மாநிலத்திற்கு தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு மிச்சம் இருப்பதை கொடுக்கலாம், கொடுக்கக்கூடாதா, கொடுக்காவிட்டால் இந்த மாநிலத்தை பாதிக்குமா, பாதிக்காதா என்றெல்லாம் இன்னும் ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு இருக்கின்றனர். அது சரியோ, தவறோ, ஒப்பந்தத்தில் இருக்கிறது. அது உண்மையாக இருந்தாலும்கூட, எந்த விஷயத்தைக் குறித்தும் விளக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியவர்கள் நாங்கள்; தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய இடமும் சட்டமன்றம் தான். இந்த மன்றத்தை ஜனநாயக அடிப்படையில் நடத்துவதாக அடிக்கடி இங்கு கூறப்படுகின்றது. நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலையில் எதிர் கட்சிக்காரர்கள் எந்த விளக்கத்தைப் பெற விரும்புகிறார்களோ அந்த விளக்கத்தை அமைதியாகத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். **The spirit of democracy is discussion and compromise** என்று கூறியிருப்பதற்கு ஒப்ப ஜனநாயகத்தில் நாம் முடிவு எடுக்கவேண்டுமானால், பெருவாரியானவர்கள் முடிவைத்தான் நாம் ஏற்கவேண்டும். அப்போர்ப்பட்ட பெருவாரியானவர்களுடைய முடிவு எப்படித் தெரியும் என்றால் விவாதத்திற்குப் பிறகு தான் முடிவு காண முடியும். விவாதத்தில் பல சந்தேகங்களை கிளப்பலாம். கேள்விகளை எழுப்பலாம். சந்த பொந்துகளில் இவற்றை எழுப்பாது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அடங்கிய இந்த மன்றத்தில், கேட்க வேண்டிய அமைச்சர்கள் கேட்கும்படியாக எழுப்பப்படுகிறபோது அதற்கு உரிய விளக்கங்களைத் தந்தால் எங்கள் சந்தேகங்களைப் போக்கிக் கொள்ள முடியும். தெரியாததனமாக பேசப்படுகிற வார்த்தைகளைத் திருத்திக்கொள்ள முடியும். ஆகவே இனிமேலாவது தக்க முறையில் எழுப்பப்படுகிற பிரச்சனைகளுக்கு அமைச்சர்கள் விளக்கம் தரவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போன்று சமதர்மத்தைப்பற்றி நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறிக்கொண்டிருக்கும்போது நான் அவரது வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஜி.டி.எச். பேரறிஞர் அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் எடுத்துச் செல்லும்போது “யாரு கோலா?” கரி என்ற பொருள்படும்படியாக அவர்கள் பேசியபோது நான் மிகமிக வருத்தப்பட்டேன். உண்மையில் அவர் என்னைக் கேலி செய்வதாக நினைத்திருந்தால் நான் மிகமிக எளியவன்—அமைச்சர் அவர்கள் மிகமிகப் பெரியவர். ஆயினும் எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் அங்கத்தினரைக் கேலி செய்வது போல அவர் ஒரு பெரிய மேதையை, தத்துவப் பேரறிஞரை கேலிக்கு ஆளாக்கி விட்டாரே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினாலேயே எங்களுக்குச் சில சில தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. ஒருகால் முற்றிலும் அந்தத் தகவல் தவறானதாகவும் இருக்கலாம், உண்மையானதாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அதைப்பற்றிய விவரங்களை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்றால் எப்படித் தெரிந்துகொள்வது? அதிகாரிகளிடம் நாங்கள் கேட்டால் உண்மை விவரங்கள் கிடைக்குமா? அல்லது கேரளாவைப்பற்றிய விஷயமாக இருந்தாலும் அங்கேயுள்ள அமைச்சர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முடியுமா? ஆகவே எந்தச் சந்தேகமாக இருந்தாலும் நாங்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கேட்டுத்தான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். வெளியில் சென்று தவறாகப் பேசினோம் என்று சொல்வதற்கு இடமில்லாதபடி அதிகாரப்பூர்வமாக இங்கே விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அந்தப் பிரச்சனைக்கு சரியான முறையில் தீர்க்கவேண்டும் என்ற பரந்த நோக்கத்தோடுதான் நான் சொல்கிறேன். தவிர எதிர்க்

27th April 1960] [Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu]

கட்சிக்காரர்கள் அதிகாரிகள் மீது குறை சொல்லுவதோ, ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் குறைசொல்வதும், அவர்களும் தெரியாத தனமாகப் பேசுவதும் சரியான விளக்கங்கள் இங்கே கொடுக்கப்படுமானால் தவிர்க்குவிடலாம். இதுவரையிலும் நாங்கள் பாராளு மன்ற முறைக்குப் பட்டே இருக்கிறோம். தவறான முறையில் பேசினால் அதனைத் தள்ளி விடலோ, கண்டிக்கலோ, திரும்பப்பெரும்படி செய்யலோ சட்டமன்றத் தலைவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட வரம்புக்கு மீறின முறையில் பேசியது கிடையாது. பேச்சைத் திரும்பப் பெற்றதும் கிடையாது.

அங்கத்தினர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஆளும் கட்சியினர் எழுப்புகிறபோது “எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் அதை உயர்த்துவதற்குத் தாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்” என்று அமைச்சர்கள் சொல்வதாக இங்கே ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் என்று உண்மையில் அவர்கள் பேசுகிறபோது அது பாரந்த ஜனநாயக நோக்கத்தையே காட்டுகிறது என்று நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனாலும் இப்படிச் சொல்லக்கூடிய வார்த்தையைச் செயலில் காட்டுவார்களானால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். உதாரணமாக ஒன்று சொல்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் உள்பட சபையில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து உதகமண்டலத்தில் கூட்டத்தை நடத்த சம்மதித்தால் கூட்டத்தை நடத்தத் தயாராய் இருப்பதாக முன்பு சொல்லப்பட்டது. ஆனால் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் உதகை கூட்டம் வேண்டாம், நடத்துவதாக இருந்தால் நாங்கள் வரமாட்டோம் என்று இங்கே தங்கியும்கூட ஆளும் கட்சியினர் அங்கே கூட்டத்தை நடத்தினார்கள் என்று என்னுடையபோது அவர்கள் சொல்கிற வார்த்தைக்கு நிரமேல் எழுதுகிற எழுத்துப் போலத்தான் மதிப்புத் தருகிறார்கள் என்று வீருத்தப்படுவண்டியிருக்கிறது. மேலும் அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் பேசும்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். பல சமயங்களில் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் சொல்கிறவற்றை, எழுப்புகிற சந்தேகங்களை அவர்கள் எப்போதும் சரியான முறையில் விளக்கம் கொடுத்து தெளிவு ஏற்படுத்த முன்வருவதில்லை. அவர்கள் கையில் 150 அங்கத்தினர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே எதையும் சாதிக்க அவர்களால் முடியும். அப்படி இருக்க வெறும் வார்த்தைக்காக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை இழுத்துப் போட்டுப் பேசுவது வெறும் ஏமாற்றாகவும், கண்துடைப்பாகவும்தான் ஆகும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதைத் தவிர அங்கத்தினர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவது அவசியமா, சரியா, தவறு என்று நான் சொல்ல வரவில்லை.

அதேபோன்று அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்களே அது அவசியமா, அதனால் என்ன என்ன கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன என்பதைப் பார்ப்பதற்கு முன்னால்—அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது தவறு என்று கூற நான் முன்வரவில்லை—ஆங்காங்குள்ள குறைகளை நேரில் பார்த்து அறிந்து கொள்வதற்காக அடிக்கடி அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆங்காங்குள்ள குறைகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டும் என்கிற அவசியம் கிடையாது—அதற்கு மாறாக வெறும் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காகக் கூட அவர்கள் செல்வதாக இருக்கிறது. கட்சியின் சார்பில் சென்று எடுத்துக்கூறவேண்டியவைகளைக் கூட மந்திரி என்ற முறையில் சர்க்கார் சார்பில் சுற்றுப்பிரயாணத்தை அமைத்துக்கொண்டு போகிற நிலையைக்கூட பார்த்திருக்கிறோம். ஆங்காங்குள்ள குறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு அதைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அமைச்சர்கள் விரும்பினால்—இந்த அவையிலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக 205 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவரவர்களுடைய தொகுதிக்கு அவரவர்கள் சென்று ஆங்காங்குள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துக்கூற முடியும்

[Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu] [27th April 1960]

இதன் மூலமாக அவற்றை நிவர்த்திக்க வழியிருக்கிறது. அப்படிச் செய்யாது அங்கத்தினர்கள் சோம்பித் திரிகிறார்கள் என்று சொன்னால் அமைச்சர்களுக்கு இந்த அநாவசியமான வேலையைத் தரலாமே தவிர அப்படி இல்லாதவரையில் இதற்கு இடமில்லை. வேண்டுமானால் அமைச்சர்களுக்கு உறுப்பினர்கள் சொல்வதில் நம்பிக்கை இல்லை, அவர்கள் சொல்வதைக் கொண்டு ஒன்றைச் செய்ய விரும்பவில்லை என்று சொல்லலாம். அப்படி நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வது ஜனநாயக அமைப்புக்கே விரோதமானதாகக் கருதப்படாதா என்பதை எல்லாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER: On a point of order. கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது—மெம்பர்கள் சோம்பித் திரிகிறார்கள் என்று சொன்னார்களே, அது பார்லிமெண்டரி முறைக்கு ஒத்ததா?

DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU: அங்கத்தினர்கள் சோம்பித் திருவதாக நான் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிக் கருதுகிறார்களா? அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர்கள் சொல்வதில் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாதா? அவர்கள் சோம்பித் திரிந்தார்கள் என்றால் ஆங்காங்குள்ள குறைபாடுகளை தாங்களே நேரில் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்வதற்காகச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறோம் என்று சொல்லலாம் என்பதாக

SRI T. KARIA GOUNDER: அங்கத்தினர் சோம்பித் திருவதாகத்தான் சொன்னார்கள்.

DEPUTY SPEAKER: அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் தவறு. நான் கவனிக்கவில்லை. அங்கத்தினர் சொல்லியிருந்தால் வாபஸ் பெற வேண்டும்.

11-00 a.m. DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU: இம்மாதிரி பல பிரச்சனைகள் இருக்கும்போது அவைகளை எவ்வளவு சீக்கிரமாக தீர்க்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக தீர்க்கவேண்டும். இம்மாதிரி பிரச்சனைகள் வரும்போது அவர்களுக்கு பதிலாக அவர்களைச் சார்ந்த செயலாளர்களையும் நாடவையையிருக்கிறது. அவ்வாறு நாடும்போது இந்த அதிகாரிகளின் தீர்ப்பு சரியில்லை என்று தெரிந்தும், அதை அவர்கள் உணர்ந்து நடக்கவில்லை என்றால் எப்படி அரசாங்கத்தின் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும்? இம்மாதிரி இந்தப் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணவில்லை என்று அமைச்சரிடம் சொன்னாலும்கூட அமைச்சர் அவர்கள் இதில் உண்மை இருக்கிறதென்று ஒத்துக்கொண்டும் கூட ஏற்கனவே ஒரு முடிவுக்கு வந்ததை இப்பொழுது எப்படி திருத்தி அமைக்க முடியும் என்று வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறார். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் வாசகத்தின் பிரகாரம் இந்த அதிகாரிகளின் தீர்ப்பின் பயனாக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் இன்னும் பல ஆண்டுகள் கஷ்டத்திற்குள்ளாக வேண்டிய நிலைமை நீடிக்கிறது. நான் முன்பே ஒரு முறை அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டியிருக்கிறேன். அது என்னவென்றால் கிங்க் இன்ஸ்டிடியூட்டில் வேலை செய்யும் ஒரு ஏழை தொழிலாளியை ஏதோ தவறு செய்துவிட்டான் என்று வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். நான் இதைப்பற்றி கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரிடம்கூட விளக்கிச் சொன்னேன். அவர்கள் இதில் உண்மை இருந்த போதிலும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சரி என்று கையெழுத்துப் போட்ட பிறகு அந்த உத்திரவை மாற்றியமைக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். இதன் விளைவாக ஒரு ஏழைத் தொழிலாளி எவ்வளவு பாதிக்கப்படுகிறான் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். ஆகையால் எந்த ஒரு பிரச்சனைக்கு முடிவு எடுத்த பிறகும் அது தவறு, நியாயம் இல்லை என்று தெரிந்தால் அரசாங்கம் அதை மாற்றுவதற்கு தயங்காமல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

27th April 1960] [Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu]

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது, அவர்களிடம் பொதுமக்கள் பல குறைகளைத் தெரிவிக்க நேரிடும். இம்மாதிரி மக்கள் குறைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு அங்குள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலமாக தெரிவிக்கவேண்டுமானால் அந்தந்த தொகுதிக்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது அந்தந்த தொகுதியில் உள்ள சட்டமன்ற பிரதிநிதிகளுக்கு முன் அறிவிப்பு செய்வது நல்லது. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு மாத்திரம் அமைச்சர்கள் அவர்களின் சுற்றுப் பிரயாணம் முன் அறிவிப்பு இல்லை, சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு முன் அறிவிப்பு செய்யப்படுகிறது என்று நினைத்தேன். ஆனால் காலையில் தான் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போது கூட இம்மாதிரி அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது அவர்களுக்குக் கூட தங்கள் தொகுதி மக்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவில்லை என்று வருத்தம் தெரிவித்தார்.

என்னுடைய தொகுதிக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வரும்போது என்னுடைய பகுதி மக்களுடைய குறைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு எனக்கு முன்னதாகவே அறிவித்திருந்தால், ஒரு வேளை நான் அவர்கள் வரும்போது அப்பகுதி மக்களின் குறைகளை அவர்களிடம் தெரிவித்து அதனால் நற்சாட்சி பத்திரம் எங்கு வாங்கிவிடுவேனோ என்று நினைத்தார்கள் போலும். ஆனால் இப்பொழுது பார்த்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அமைச்சர்கள் தங்கள் சுற்றுப்பிரயாணத் தகவலை அனுப்புவதில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கும் குறைகளை எல்லாம் நன்றாக ஊன்றி கவனித்து இதில் உண்மை இருந்தால் அவைகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாதாரணமாக, குறைகளை விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருந்துங்கூட அதிகாரிகள் அவைகளின் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதனால்தான் இந்த சபையில் ஒரு அங்கத்தினர்கூட இம்மாதிரி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களுடைய குறைகளைத் தெரிவிக்கும் காலத்தில் அவர்களின் குறைகளுக்கு செவி சாயக்காமல், பரிசாரம் காணாமல் இருந்தால் ஒரு கப் விஷத்தைக் குடித்துவிட்டு இந்த மாமன்றத்திலேயே உயிரை விட்டுவிடுகிறேன் என்று பேசினார்கள். இதனால் என்ன தெரிகிறதென்றால், மக்களுடைய குறைகளை அவ்வப்போது கவனிப்பதில்லை என்றும், அதுவும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறும் குறைகள் ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை என்றும் இந்த அளவிற்கு வருத்தத்துடன் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருந்தால் ஜனநாயகம் வளர்ந்துத் தழைத்தோங்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் மாகாணத்தில் நிர்வாகத் திறன் இருக்கும் பல விஷயங்கள் நல்ல முறையில் சீரும் சிறப்பும்பட நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நம் மாகாணத்தில் நடந்திருக்கக்கூடிய வேலைகளையும், நிர்வாகத்தைப்பற்றியும் மற்ற மாகாணங்களில் பேசப்பட்டு பத்திரிகையில் வருவதே இதற்கு ஒரு சான்றாகும். அப்படி இருப்பினும் ஜனநாயக முறையில் அரசியல் சம்பந்தப்பட்டவரையில் சிறிசில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். எந்தெந்த ரூபத்தில் ஏற்படுகிறதென்று விவாதத்தில் வைத்து அதற்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்பது தான் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையான அம்சம். நமது சர்க்கார் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். நமது அமைச்சர்கள் முதல் செக்டரி வரையிலே நல்ல முறையில்தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தபோதிலும்கூட சிறிசில விஷயங்களில் தவறுகள் தங்களை அறியாமலேயே நடந்துவருகின்றன.

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [27th April 1960]

நம்முடைய நிர்வாகத்திலே பல துறைகளில் சிற்சில மாறுதல்கள் செய்யவேண்டியிருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது ஒரு சட்டத்தின் காரணமாக கிராமங்களில் உள்ள பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஹெல்த் டிபார்ட்மென்ட் சம்பந்தப்பட்டவரை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் சர்க்கார் பொருள் மட்டும் அல்ல, பொதுமக்களுடைய பணமும் விரயம் ஆகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக ராசிபுரம் தாலுக்காவில் ஒரு ஊரில் குடித்தண்ணீருக்காக ஓவர் ஹெட் டாங்க் கட்டி இருக்கிறார்கள். இந்த டாங்க் கட்டுவதற்கு இரண்டு வருஷ காலமாக வேலை நடந்து முடிந்துவிட்டது. இந்த டாங்க் கட்டி முடிந்த பிறகு இதற்கு எலெக்ட்ரிக் பம்ப் செட் வேண்டுமென்று எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மென்டைக் கேட்டபோது, ஹெல்த் ஆபீசர் சர்டிபிகேட் கொடுக்கவில்லை அதனால் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் ஹெல்த் டிபார்ட்மென்ட் என் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டபோது, அவர்கள் அதற்கு அங்குள்ள தண்ணீர் சரியில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஹெல்த் டிபார்ட்மென்ட் தண்ணீர் சரியில்லை என்று சொல்வதை இந்த டாங்க் கட்டுவதற்கு முன்பே சொல்லியிருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த டாங்க் கட்டி முடிந்த பின்னால், தண்ணீர் சரி இல்லை என்று சொன்னால் இதனால் பொதுமக்களின் பணம் எவ்வளவு விரயமாயிற்று, சர்க்காருக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த டாங்கை கட்டுவதற்கு ஆரம்பிக்கும் காலத்திலேயே, தண்ணீரை டெஸ்ட் பண்ணவேண்டுமென்ற உத்திரவு இல்லை. இப்பொழுது என்ன உத்திரவு என்றால், தண்ணீரை டெஸ்ட் பண்ணவேண்டுமென்று. இந்த டாங்க் கட்டுவதற்கு ஆரம்பிக்கும் காலத்திலே இந்த உத்திரவு போடாத காரணத்தினால் இந்த உத்திரவு இதற்குப் பொறுந்தாது. இது இனிமேல் கட்டப்படும் டாங்குகளுக்குப் பொறுந்ததுமே தவிர, இந்த டாங்கின் மீது இந்த உத்திரவை அமுல் நடத்தலாமா என்று அறியவிரும்புகிறேன். அவ்வாறு அமுல் நடத்தினால் பொதுமக்களுடைய பணமும் விரயம் ஆகும், சர்க்காருடைய பணமும் நஷ்டமாகும். இந்த டாங்கைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இந்த உத்திரவை அமுல் நடத்தக்கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கிணற்றுத் தண்ணீரை அப்போதும் உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், இப்போதும் உபயோகித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

டாங்கை (Tank) கட்டி வைத்துவிட்டுத் தண்ணீர் நன்றாக இல்லை என்று சொன்னால் நமது அரசாங்கமோ அல்லது அமைச்சர்களோ அல்லது செக்ரட்டரிகளோ கங்கை அல்லது யமுனையிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவந்து கிராம மக்களுக்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் போகிறார்களா என்ன? பலமுறை இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லியும், பல தடவைகள் விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தும், இவ்வளவு விளக்கமாக சொல்லியும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. பொது மக்கள் கொடுத்த தொகையைக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னால் மக்களுக்கு என்ன அதனால் லாபம்? அதற்குள்ளே தொகையை கொடுத்துவிடுகிறோம், உத்தரவு போட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இது முறையா? இப்படி பல தவறுகள் நடப்பதினால்தான் பொதுமக்கள் நம் நிர்வாகத்தைப் பற்றி குறை கூறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இச்சபை உறுப்பினர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். டாங்கை கட்டிவைத்து விட்டு இப்பொழுது பர்மிஷன் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்னால் அது முறையல்ல. இம்மாதிரிப்பட்ட உத்தரவுகளில் செக்ரட்டரிகள் கையெழுத்துப் போட்டாலும் அமைச்சர் அவர்களிடம் விண்ணப்பங்கள் வரும்போது அதைக் கவனித்துப் பார்த்து இந்த உத்தரவு சரியில்லை அதற்கு பர்மிஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட வேண்டும். செக்ரட்டரியிடம் கேட்டால், அவர்கள் கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொல்கிறார்கள். எந்தப் புகார் வந்தாலும் அது பற்றி சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். ஸ்தலஸ்தாபனங்களிலும் இது போன்ற நிலை தான் இருக்கிறது. நாலேந்து மாதங்களுக்கு முன்னால் பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் சிலரை நியமித்தோம். இன்று, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பஞ்சாயத்து இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

27th April 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

கிறது. ஆனால் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் பஞ்சாயத்து அதிகாரிகளை அதிகமாக நியமித்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் இல்லை. இன்று கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அதிகமாக விட்டதாலும் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வேண்டிய அதிகாரிகள் இல்லாததாலும் அந்த அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்துக்களைப் போய் பார்க்க முடிவதில்லை. அதனால் பொது மக்களுக்கு கஷ்டமும், மனச்சோர்வும், அதனால் அரசாங்கத்தின் மீது ஒருவித அதிருப்தியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள தவறுகளைக் குறிப்பிட்டு ஒரு கேள்வி போட்டு வருடங்கள் இரண்டாகி விட்டன. அந்தக் கேள்விக்கு நானது வரையில் ஒரு வித பதிலும் வரவில்லை. இப்படி நிலை இருந்தால் மக்கள் சர்க்காரைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? அப்படி தகுந்த சமயத்தில் தகுந்த நடவடிக்கைகளை அதிகாரிகள் எடுப்பார்களேயானால் பொது மக்களின் அதிருப்திக்கு நாம் ஆளாக வேண்டி வருமா? ஒரு பஞ்சாயத்திலுள்ள பணத்தை ஒருவர் சாப்பிட்டு விட்டார்கள். ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட் கிணறுவெட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கிணற்றை பஞ்சாயத்து வெட்டிக்கொடுத்திருக்கிறது என்று கணக்கு எழுதி அந்தப் பணத்தை ஒருவர் சாப்பிட்டிருக்கிறார். இப்பொழுது அந்த பஞ்சாயத்தில் பணமே கிடையாது. இப்படிப்பட்ட தவறுகள், பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் அடிக்கடி பஞ்சாயத்துகளைச் செக் செய்தால் நிகழாது. இது பற்றி பஞ்சாயத்து அதிகாரிகளைக் கேட்டால், அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நாங்கள் என்ன செய்வது, எங்களுக்கு எவ்வளவோ வேலை இருக்கிறது. எங்களால் இதற்கு மேல் வேலை செய்ய முடியவில்லை என்கிறார்கள். அதிகாரிகள் அடிக்கடி பஞ்சாயத்துகளைச் செக் செய்யாததன் காரணமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. பஞ்சாயத்துகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் நினைக்கும்போது இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படுவதால் பொது மக்கள் அரசாங்கத்தின் பேரில் அதிருப்தி கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, ஒரு பள்ளக் கல்வலில் அல்லது இரண்டு பிரிக்காக்களுக்கு ஒரு டெப்டி பஞ்சாயத்து ஆபீசர் என்று போட்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது அவர்கள் செக் செய்ய வேண்டுமென்றும் செய்தால் ஊழல்கள் ஏற்பட இடமிருக்காது. ஆகவே அதிகப்படியான ஆபீசர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், இந்த சினிமாவுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது பற்றி ஒரு வார்த்தை. இப்பொழுதுள்ள முறைப்படி, அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் குறைகிறது. எப்படியென்றால் இந்த ரிங் சினிமாக்களுக்கு லைசென்ஸ்

DEPUTY SPEAKER: இது “பப்ளிக் ஹெல்த்” டிமான்டில் பேச வேண்டியது. இந்த டிமான்டில் இவைகள் வராது. ஆகவே, சம்பந்த மில்லாததைப்பற்றி பேசக் கூடாது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: நிர்வாக சம்பந்தமாக இருப்பதால் சொல்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: எல்லாம் நிர்வாக சம்பந்தமானதுதான். பட்ஜெட்மோசான்டத்தில் இல்லாததைப்பற்றி பேசக் கூடாது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: தலைவர் அவர்கள் இது பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று சொல்வதால் பேசவில்லை. சிலர் கூறினார்கள், அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதால் பணம் விரயமாகிறது என்று. அமைச்சர்கள் ஏன் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும், மெம்பர்கள் ஏன் சோம்பேறித்தனமாக உட்கார்ந்திருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டார்கள். எதிர்த்தரப்பிலுள்ள அம்மையார் அவர்கள் சில சமயங்களில் சொல்கிறார். அந்தக் காலத்தில் மஹாராஜாக்கள் மக்களின் குறைகளை அறிந்து அவைகளைப் போக்க அடிக்கடி மாறுவேடம் பூண்டு செல்வார்கள், அதே போன்று நமது அமைச்சர்களும் மாறுவேடம் பூண்டு மக்களின் குறைகளை கவனிக்க வேண்டுமென்று சொன்ன அவர்கள் இப்பொழுது கேட்கிறார்கள் ஏன் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செல்ல வேண்டுமென்று. நாங்கள் பேசிவிட்டு வாபஸ் வரவதில்லை என்று சொல்லும் அவர்கள் பேசி விட்டு பேசவில்லை என்று

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [27th April 1960]

சொல்லக் கூடும். அமைச்சர் என் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன் என்றால், அப்படி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதினால்தான் மக்களின் குறைகள் பல தீர்க்கப்படுகின்றன. ஆத்தாருக்கு கனம் ராமையா அவர்கள் நாலேந்து நாட்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வந்தார்கள். அங்கு ரோடுகள் பல இடங்களில் இல்லை. ரோடு இல்லாத காரணத்தினால் ஜீப் போக முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் நடந்தே செல்ல வேண்டிய வந்தது. அப்பொழுது, அங்கு ரோடு போட வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று சொன்னார்கள். நாம் வீடு வீடாகச் சென்று விண்ணப் பங்கள் எழுதியனுப்பினாலும் நமது அரசாங்கத்தின் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக அவசியமாக செய்ய வேண்டிய காரியங்களை உடனே செய்து விட்டு மற்ற காரியங்களை பொறுத்து செய்யலாம் என்று நிறுத்தி விடலாம். ஆனால் அமைச்சர்கள் நேரில் சென்று பார்த்து அவர்கள் மனதில் ரோடு போட வேண்டுமென்றால் ரோடு போடுவது, இப்படி ஒன்றை சீக்கிரத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணம் ஏற்பட்டால் அந்தக் கிராமத்திற்கு வேண்டியதை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்குள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அமைச்சர்கள் கிராமந்தோறும் செல்வதற்கு “டீர் ப்ரொக்ராம்” போட்டு, அதோடு மக்களால் சொல்லப்படுகிற குறைகளைக் கேட்டு உடனடியாக அந்த இடத்தில் வைத்தே அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு அங்கேயே பிரச்னைகளை தீர்க்கும் அளவிற்கு சுற்றுப் பிரயாணத்தை அமைத்தால் இன்னும் நல்ல முறையில் நாம் மக்களுக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும். அடுத்தபடியாக ஹாஸ்டல் வசதிகளைப் பற்றி சொல்லப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக் கூடிய வசதிகளை விட நம் மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய வசதிகள் குறைவு தான் என்பதை மறுக்க முடியாது. அப்படித்தான் இருக்கிறது நிலை. இதை நாங்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் கூறினார்கள், சாலரியை உயர்த்துவது பற்றி மட்டும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் கேட்கிறார்களே, நாங்கள் நிலகிரிக்குப் போகக் கூடாது என்று சொன்னேமே அதை மட்டும் ஏன் கேட்கவில்லை என்றார்கள். நான் சொல்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சி மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒத்துக் கொண்டதால் தான் அங்கு சென்றோம். எல்லோரும் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எதிர் கட்சி என்றால் தாங்கள்தான் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள், நீங்கள் கொண்டு வாருங்கள் நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்கிறார்கள், சாலரி விஷயத்தில்.

(Mr. Speaker in the chair.)

இதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. யார் பூனைக்கு மணி கட்டுவது என்பதுபோல் இதை யார் கொண்டு வருவது என்பதுதான் பிரச்னை. மைசூரில் அசெம்பிளி நடக்கக்கூடிய காலத்தில் மெம்பர்களுக்கு நாம் ரெண்ட் கிடையாது. மற்ற சமயங்களில் 2 ரூபாய் ரெண்ட். ரூமில் பாத், ப்ளஷ் எல்லாம் அட்டாப்டாக இருக்கிறது. நல்ல சேர்கள், குஷன் மெத்தைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. சட்டசபை மெம்பர் என்றால் அதற்கு ஒரு தனி அந்தஸ்து இருக்க வேண்டும். அப்படியிருப்பது எங்களுக்கு மட்டும் கிடைக்கும் “மெரிட்” அல்ல. சர்க்காருக்குக் கூட அது கணியமாக இருக்கும். எங்கள் ஊரில் கொசுக்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் நமது ஹாஸ்டலில், அப்படிப்பட்ட கொசுக்களைப் பார்த்ததில்லை. ஹாஸ்டலில், கொசுக்கள் ஈக்களைப் போல் அவ்வளவு பெரிதாக இருக்கிறது.

ஆகையினால் இங்குள்ள கொசுக்கள் எல்லாம் உண்மையிலேயே பெரிய கொசுக்களாக இருக்கின்றன. ஹாஸ்டலில் கொசு தொந்தரவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதிகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் இவ்வளவு தொல்லை கிடையாது. சென்னையில் அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது. சென்னைத் தொகுதியை சேர்ந்தவர்கள் இங்கு இருக்கலாம். அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நீங்கள் அப்படித்தான் சென்னை நகரத்தை வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே கொசு உபத்திரவத்தைப் போக்குவதற்காக கொசு வலைகள், இன்னும் அறைகளில் மெத்தைகள்

27th April 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

போட வேண்டும். இதற்காக நாம் இப்போது வாடகையாக இரண்டரை ரூபாய் கொடுக்கிறோம். சாதாரணமாக ஒட்டக்களிலும் இவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியது தான். ஆனால் இங்கு ஒரு கெஸ்ட் வந்து விட்டால், அவர்களுக்கும் தனியாக இரண்டரை ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு தனியாக படுக்கை ஒன்றும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கீழே தான் படுக்க வேண்டும். இருந்தாலும் இரண்டரை ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மெம்பர்கள் அல்லாமல் வெளியே இருந்து கான் பரன்ஸ்களுக்காக சிலர் வந்து தங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு ரூபாய் தான் என்று சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம் காண்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. மெம்பர்கள் தங்கள் மனைவியைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தால் கூட கெஸ்ட் என்ற முறையில் தனியாக இரண்டரை ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். வெளியிலுள்ளவர்களுக்கு வாடகையில் சலுகை கொடுக்கிறோம் என்றால், ஏன் மெம்பர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கக் கூடாது. ஆகவே மெம்பர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மெம்பர்களுக்கு டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்கலாம் என்று முன்னால் சொல்லப்பட்டது. அது இது வரையிலும் செய்யப்படவில்லை. அதைப்பற்றி உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீர் வாகத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா இடங்களிலிருந்தும் பலவிதமான புகார்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் போக்கவேண்டும். ஒரு பேர் வந்தால் அதற்கு பதில் வருவதற்கு வருஷக் கணக்காகிறது என்று இல்லாமல் சீக்கிரமாக அதை பைசல் செய்கின்ற முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதைப் பற்றி பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். எல்லாத் துறைகளை எடுத்துப்பார்த்தாலும் சரி, எல்லா அதிகாரிகளை எடுத்துப்பார்த்தாலும் சரி, அதில் எல்லாம் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். செக்ரட்டரியேட்டைப் பொறுத்த வரையில் பல அதிகாரிகளோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதியிலுள்ள காரியங்களைப் பற்றி சொல்லும் போது அவர்கள் எவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஏன் போன்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஏதோ ரெட் டேபிசம் இருக்கிறது என்று கூறி, காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுகின்ற முறையில் தான் இப்படியெல்லாம் காலதாமதம் ஆகிறது என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதோடு முன்பு பேசிய கனம் அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போழுது பொறுப்பற்ற தன்மையோடு, நேருஜி வரும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பங்களை கொளுத்தினார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்ற ஓராண்டுக்கு முன்னால் இதே சட்டமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் ஒருவர் கூறினார். நாங்கள் நினைத்திருந்தால், நேருஜி இந்த நாட்டைவிட்டு திரும்பியிருக்க முடியாது என்று இதே சட்ட சபையில் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால், இவர்கள் நாட்டில் வேறு எதைச் செய்யமாட்டார்கள் என்பது பொதுமக்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும் என்றே நம்புகிறேன். அதோடு, குறையாக சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எந்த திட்டத்தைக் கொடுத்தாலும், அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று அமைச்சர்கள் மீது குற்றஞ் சாட்டுகிற முறையில் பேசினார்கள். இங்கு நடைபெறுகின்ற சட்டசபை நடவடிக்கைகளை எடுத்துப்பார்த்தால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் யாராய் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அதை உடனடியாகவே நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்து கொள்ள முடியும். மக்கள் மத்தியிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான வோட்டுகளை வாங்கிவிட்டு இங்கு

[Srimathi A. S. Ponnammal] [27th April 1960]

வந்துவிட்டு, மக்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நாட்டுக்கும் நல்லதொரு பலனை அளிக்க முடியாத திட்டங்களை எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது என்பது மக்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களை கொடுப்பதாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. தொழில் துறையில் அபிவிருத்தி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் கசாப்புக் கடைகளை ஏற்படுத்தலாமே என்று திவராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ள மதிப்பிற்குரிய ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றால், கட்டுக்கட்டாக நோட்டுக்களை அச்சடித்து கொடுத்து விடலாமே என்று கூட அவர்கள் கட்சியிலுள்ள ஒரு அங்கத்தினர் கூறினர். உணவுப்பற்றக் குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது, அதைப் போக்குவதற்கு என்ன செய்வது என்று ஆலோசிக்கும் போது, கடல்பாசியை எடுத்து அல்லா செய்து கொடுக்கலாம் என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை மாற்றுக்கட்சிக்காரர்கள் கொடுப்பார்களேயானால், நடைமுறைக்கு ஒவ்வா திட்டங்களை கொடுப்பார்களேயானால் அரசாங்கமும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, மந்திரிகளும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பதை கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது காங் கிரஸ் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தில் இருக்கின்ற மந்திரிகள் சர்க்காரை நடத்தக் கூடியவர்களா இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்து, காங் கிரஸ் கட்சியிலிருந்துதான், மந்திரிகளாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சொந்தக்கொண்டைகளையும் மக்கள் மத்தியில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதை ஒரு குற்றமாக சொல்லுவதற்கில்லை, அவ்விதம் சொல்லுவதும் சரியல்ல.

மேலும் பலர் கூறினார்கள், மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதினால் அதிகமான அளவில் பணம் விரயமாகிறது என்று. ஆனால் மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதினால் தான், அந்தந்த ஜில்லாக்களுக்குப் போகும் போது அங்கு முக்கியமாக என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து அதில் முக்கியமானவற்றுக்கு எல்லாம் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அங்கு வந்திருக்கின்ற அதிகாரிகளிடத்தில் அமைச்சர்களே சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அந்த வேலைகள் எல்லாம் சீக்கிரமாக நடக்கிறது. ஆகவே அமைச்சர்களை தங்கள் தொகுதிக்கு வாருங்கள் என்று எல்லா மெம்பர்களும், அவர்கள் எந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சர்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் இம்மாதிரியான குறைகளை நிவர்த்தி செய்யலாம். நமது அமைச்சர்கள் யார் அழைத்தாலும் வர முடியாது என்று கூறவே மாட்டார்கள். ஆகவே அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதினால் நம் பகுதிகளில் இருக்கின்ற குறைகள் நீக்குவதற்கு ஒரு வழியாகவே அமையும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் கனம் அம்மையார் அவர்கள் கூறினார்கள், நாங்கள் சொல்லுகின்ற குறைபாடுகளை எல்லாம் செய்யவில்லை என்றால், அல்லது இந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் தவறு என்று சொல்லப்பட்டாலோ, அதற்காக ஒரு கோப்பை நச்சை கொடுத்தாலும் அதை குடிப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கட்சியினர் குறிப்பிட்டிருப்பதாக சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். . . .

MR. SPEAKER : சட்டசபையில் வைத்தா குடிப்பது, அது வேண்டாம். (சிரிப்பு).

***SRIMATHI A. S. PONNAMMAL :** 1953-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதி டால்மியாபுரத்தை கல்லக்குடி என்று மாற்றுவீட்டால் கனம் கருணாநிதி அவர்கள் கருணாநிதி என்ற பெயருடன் இருக்க மாட்டார்கள் என்றும் பத்திரிகையில் எல்லாம் வந்திருந்தது. ஆனால் இப்போதும் கனம் கருணாநிதி அவர்கள் இங்கே கருணாநிதியாகத்

27th April 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான காரியங்களைச் சொல்லி மெம்பர்களுையோ அல்லது மந்திரிகளுையோ பயம் காட்டி விடலாம் என்று நினைத்தால், அதைப்பார்த்து யாரும் பயந்து விட மாட்டார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் இங்கு நமக்கெல்லாம் பாதுகாப்புத் தர போலீஸ்காரர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கக்கூடிய டெய்லி அலவன்ஸ் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதையும் சற்று பரிசீலனை செய்து அதை உயர்த்த வழிவகை செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே போன்று தான் பியூன் மார்களின் நிலைமையும் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் ஏதாவது சலுகை செய்ய முடியும் என்றால் அதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெண் மெம்பர்களாகிய எங்களுக்கு ஆஸ்டலில் அறை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் பக்கத்தில் “நாட் லேப்டி” என்று எழுதிப்போட்டு இருப்பது மட்டுமல்ல, அந்த இடத்தில் பக்கத்தில் கம்பு கொடுத்து தாங்க வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு வருகின்றவர்கள் எல்லாம் “நாட் லேப்டி” என்று போட்டிருப்பதைப்பார்த்து, ஏன் இதில் இருந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள், வேறு இடம் உங்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லையா, இதுவரை ஏன் ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை என்று எங்களைக் கேட்டு பயப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கூட அங்கே வந்து இதைப்பார்த்துவிட்டு மிகவும் பரிதாபப்பட்டார். இதை ஏன் உடனடியாக ரிப்பேர் செய்யவில்லை என்று கேட்டுக்கொண்டார். ஆகவே அதை உடனடியாக ரிப்பேர் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஆஸ்டலில் இருந்து கொண்டிருக்கிற கொசு தொல்லையைப்பற்றியும், அதற்கு உடனடியாக கொசுவலை கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இங்கு பலர் சொன்னார்கள். உண்மையிலே கொசு தொந்தரவு அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கொசுக்கடியை தாங்க முடியவில்லை. ஆகவே மெம்பர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய வசதிகளை எல்லாம், கொசுவலை, கட்டில், மெத்தை இவைகளை எல்லாம், கொடுப்பதற்கு ஹெளஸ் கமிட்டியில் தீர்மானம் போட்டு இதற்கான எஸ்டிமேட்டுப் போட்டிருக்கின்றார்கள். இதை யெல்லாம் அடுத்த அசெம்ப்ளிக்கு வரும் சமயத்திற்கு முன்னதாகவே கொடுத்தவிட்டால் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும் பல இடங்களிலும் காரியாலயங்களில் (ப்ரொவிடென்ஸ்) நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. குறிப்பாக சில டிப்பார்ட்மெண்டுகளில் மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. இதை நிவர்த்தி செய்கின்ற முறையில், துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற முறையில், கனம் ப்ரீஸிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி அமைச்சர்கள் திடீரென்று காரியாலயங்களுக்குச் சென்று (ஸர்பிரைஸ் விஸ்ட்) இவைகளை எல்லாம் பரிசோதித்தால், துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்கும் என்று நான் வலியுறுத்திக்கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான காரியங்களை எல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, I support the cut motion that is before the House. Many hon. Members spoke about amenities that have to be provided in the hostel and outside. Sir, I am also of the view that better amenities like transport and other facilities should be given to all the hon. Members occupying the hostel. One important thing that I have been repeatedly pointing out on the floor of this House is this. There is not a good lounge for hon. Members and that is a drawback which should be attended to immediately.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [27th April 1960]

So far as hotel buildings are concerned, there should be single and double rooms and good family quarters also would have to be provided in keeping with the dignity and status of hon. Members of the Assembly.

With regard to library, it is kept in two places. The result is that Members are put to a lot of inconvenience. Even the little space that is allotted here is very cramped and Members have not got adequate facilities to go through and study the various books of literary value. This also should be looked into as early as possible.

I understand that there is a proposal to bifurcate the Legislature Secretariat into Assembly Secretariat and Council Secretariat. If this proposal is to be adopted, what will be the extra cost to the Government and is there any necessity to do so? This aspect of the matter also should be gone into in detail before final decision is taken.

Another thing that I wish to emphasise is this. The autonomy of the Legislative Assembly should be preserved at any cost. In the Budget Estimate we provide certain allotment to the Hon. Speaker and it should be possible for the Hon. Speaker to spend the entire amount allotted, if and when he wants it. Now what happens is this. In certain cases, the Hon. Speaker has to send proposals either to the Public Department or to the Finance Department and this means a lot of delay and I want to know whether the Hon. Speaker could not be empowered to spend the money that is allotted to him? He should be given full powers to spend money that is placed at his disposal without going to other departments concerned for approval. The Legislature Secretariat should be a full autonomous body and that is my submission.

Then with regard to salaries in the Legislative Department and the other Departments of the Secretariat, we find that there is a lot of disparity with regard to scales of pay. In the same department situated in the same place and working side by side with other Departments of the Secretariat, why should there be this kind of disparity? This point also should be looked into. I do not know whether the Pay Commission which has submitted its proposals to the Government have looked into this aspect of the matter also.

All hon. Members have been repeatedly pointing out the extraordinary delay with regard to the disposal of papers especially at the district level. The Government department in the district is noted for its abnormal delay and I am sure the Government will take early steps to see that all these delays are put an end to.

With regard to tours of Hon. Ministers, I do not propose to speak much. But one thing which I want to emphasise is this. Whenever they go out on tour and meet so many officers it should be possible for them to collect the information about pending papers and see that those papers are disposed of as early as possible. Even if it is a negative or positive reply, let it be done as early as possible and the Revenue Department should be pulled up through the Board of Revenue. This is a very important and urgent matter which should be looked into.

The question of continuing the Board of Revenue should also be examined in detail. Of course some of the Secretaries to Government who have been given the status of Members of the Board of Revenue

27th April 1960] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

are being continued in the Secretariat. Therefore, the Government will have to see whether any useful purpose will not be served by doing away with the Board of Revenue. It is for the Government to decide.

Lastly, in so many States, we find that seven seats have been allotted for each Parliamentary Constituency. But in our State we have only five seats for each Parliamentary Constituency. Therefore, the question of increasing the number of Assembly seats in a Parliamentary Constituency in our State should also be examined through the Union Government. If that is done, we will have more seats in the Assembly. This aspect of the matter also should be examined.

SRI T. S. RAMASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய பல மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள், அமைச்சர்கள் சுற்றுலா வருவதைப்பற்றியும், அது போலவே பல நிர்வாகக் காரியங்களில் மாதக் கணக்கிலும், வருஷக் கணக்கிலும் கால தாமதங்கள் ஆவதைப் பற்றியும், ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு மதிப்பு கொடுக்காதது பற்றியும், ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு, அமைச்சர்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் முக்கியமான கூட்டங்களுக்குக்கூட, அழைப்புகள் கொடுக்கப்படாதது பற்றியும், பல கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆட்சியாளர்களுடைய கட்சியிலும் சரி, எதிர்க்கட்சியிலும் சரி எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த விஷயத்தை நானும் வற்புறுத்திக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமான காரணம், இன்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தச் சபையில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஸ்டீம் ரோலர் மெஜாரிடி என்று சொல்வார்களே அந்த அளவிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மெஜாரிடியாக இருப்பதால் ஆளும் கட்சியிலுள்ள அமைச்சர்களுக்குச் செளகரியமாக இருக்கலாம். கொறடா (விப்) சொல்கிறபடி, எந்த மசோதாவிலும் சரி, எந்த ரிஸல்யூஷனிலும் சரி, அவர்கள் வோட்டுப் போட்டாக வேண்டும், தங்களுடைய கருத்துக்கள் என்னவாக இருந்தாலும் சரி. ஆளும் கட்சியினர் பலமாக இருக்கும்போது, எதிர்க்கட்சியினர் குறுகிய அளவுக்கு அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு சிதறுண்டிருப்பதால், எதிர்க்கட்சியினர் எவ்வளவு “எபெக்டிவ்” ஆக இருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு எபெக்டிவ் ஆக இருக்கமுடியவில்லை.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்வேன், நான் இதற்கு முன்னால் வேறொரு சட்டசபையில் இருந்திருக்கிறேன். அங்கு எதிர்க்கட்சி பலமாக இருந்த காரணத்தினால், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் மதிப்பு ஜாஸ்தியாக இருந்தது. அதைப்போலவே ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்களுக்கும் மதிப்பு ஜாஸ்தி உண்டு. அங்கே அமைச்சர்களுக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் உண்மையிலேயே வித்தியாசம் கூட இராது. நம் ராஜ்யம் தவிர மற்ற பல இடங்களில் அடிக்கடி மந்திரிசபைகள் மாறி வருவதால் அங்கே பல அங்கத்தினர்கள் மந்திரிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள். மந்திரிகளாக இருந்தவர்கள் திரும்பவும் மெம்பர்களாக இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு அதே மதிப்பு இருக்கிறது. அப்பொழுது மந்திரிகளாக இல்லாதிருப்பது எப்படி என்று தெரியும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டும்தான் எகதேசம் சாஸ்வதமாக மந்திரிசபை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு பேர் மாறியிருக்கலாம். ஏகதேசம் சாஸ்வதமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டேபிள் மினிஸ்ட்ரி என்று இருப்பது பல வகையில் நல்லதாக இருக்கலாம். ஆனால், அங்கத்தினர்களுக்கும் வேண்டிய செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்தச் சபையில் நான் பல காலமாகக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன். அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு மதிப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்று கூறுகிறேன். இதே மான்யக் கோரிக்கையில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் நான்

11-30
a.m.

[Sri T. S. Ramaswami]

[27th April 1960]

பேசியபோது, அங்கத்தினர்கள் தங்குவதற்குப் போதிய இடவசதியில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். அதேபோல் பல அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்கள், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். “நீங்கள் சொல்லுங்கள், என்ன என்னவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம்” என்று. ஹௌஸ் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. பெரிய கட்டிடம் கட்டச் சொல்லவில்லை; பெரிய வசதிகளும் செய்யச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் என்ன கோரினார்கள் என்றால், அங்கத்தினர்களோடு அவர் களுடைய குடும்பங்கள் வந்திருந்தால் வாடகையை இரண்டரை ரூபாய் லிருந்து ஒரு ரூபாய் குறைவாகக் கேட்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய் திருந்தார்கள்.

இன்னொரு சிபார்சு என்னவென்றால் விருந்தினர்கள் வந்தால் மூன்று ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்பது. உங்களுடைய இரண்டாவது சிபார்சை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். முதல் சிபார்சை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று நிதி இலாகாவிலேயிருந்து பதில் வந்தது. இது தான் அங்கத்தினர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்கக்கூடிய காரியமா என்று தாழ்மை யுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் திரு. எம். ஆர். கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் மைசூரிலே எவ்வளவோ வசதிகள் செய்து கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். கேரளம், பஞ்சாப், பம்பாய் முதலிய ராஜ்யங்களில் எல்லா வசதிகளையும் இலவசமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கே அங்கத்தினர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கூட அவசியம் இல்லை. ஆனால் வேண்டிய வசதிகளையாவது செய்து கொடுக்க வேண்டாமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்டசபையிலே, **House Committee** என்ன சொன்னாலும் செய்கிறோம், என்னவேண்டுமென்று கேட்டாலும் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அந்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களின் மனவியையோ, மக்களையோ கொண்டு வந்தால் வாடகையில் ஒரு ரூபாய் குறைத்துக் கொடுங்கள் என்றால், அதைக் கூடச் செய்யவில்லை என்றால், **House Committee** யின் தீர்மானத் திற்குக் கொடுக்கக் கூடிய மதிப்பு என்ன? அந்தத் தீர்மானம் ஒரு அரசாங்க அதிகாரியினாலே நிராகரிக்கப்படுகிறது என்றால், அதற்கு காரணம் அவர்களல்ல, நாம் தான். எவ்வளவு பெருவாரியான ஆதரவு இருந்தாலும் அமைச்சர்கள் நாம் ஆட்விக்கிறபடி இருப்பார்கள். இப்போது உள்ள சட்டசபை விதிகள் அப்படி இருக்கின்றன. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று சபாநாயகர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பரராஸ் மன்றத்தின் விதிகளைப் போல் சட்டசபை விதிகளும் இருக்க வேண்டும். ஆயிரம் கேள்விகளுக்கு தகவல் கொடுக்கவேண்டும் என்றாலும், ஒரு மணி நேரத்திற்குள் எவ்வளவு பதில் கொடுக்கமுடியுமோ அதைக் கொடுத்து விட்டு மீதியை அங்கத்தினர் களுக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே கேள்விகள் கொடுக்கப் பட்டு நூற்பது மாதங்களானாலும், அதைப் பற்றி ஒன்றும் தெரிவ தில்லை. சபாநாயகர் அவர்கள் இவற்றுக்கு ஒரு மாதத்திற்குள் பதிலே அனுப்பிவிட வேண்டும் என்று சமீபத்தில் சொல்லியிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்களுக்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணத்திற்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்யவேண்டியது தான். அவர்கள் நிர்வாகத்தை நடத்து பவர்கள் எனவே சுற்றுப்பயணம் செய்தால் தான் நன்றாக நடத்த முடியும். ஆனால் அவர்கள் **Executive Heads** போன்று அல்ல, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள். எனவே அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் வரும்போழுது, அந்தந்தத் தொகுதியிலே உள்ள அங்கத்தினர்களையும் கலந்துகொண்டு வருவதாக இருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களோடு, அரசாங்கக் கட்சி—காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் தங்களைக் கலந்துகொண்டு அமைச்சர்கள்

27th April 1960] [Sri T. S. Ramaswami]

சற்று பயணம் வருவதில்லை என்று சொல்லும்போது, மிகவும் பரிதாபப்படுகிறேன். அமைச்சர்களின் சுற்றுப்பயணம் State managed tour ஆக இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் தங்கள் சொந்தக் காரியங்களுக்கு, பேரன், பேத்தி பிறந்தால், கல்யாணம் வந்தால், வரும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு வந்தால் கலெக்டர் அவர்கள் அதற்கு செளகரியம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேலையிருக்கும் பகுதிகளில், ஒரு Development Block inauguration, shop inauguration போன்றவற்றை கலெக்டர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆகையினால் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு ஓய்வு இல்லாமல், அமைச்சர்கள் பின்னாலேயே சுற்றவேண்டி இருப்பதால், நிர்வாகத்தை கவனிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதே நேரத்திலே மக்களினுடைய பிரதிநிதிகளுக்குச் சரியான மதிப்பு கொடுக்கப்படுவதில்லை. நாங்கள் உங்களுக்கு அழைப்பு அனுப்புகிறோம். நாங்கள் அழைக்காமல், அழையாத வீட்டுக்கு எதற்கு விருந்தாக வருகிறீர்கள். கலெக்டர்கள் உங்கள் சிப்பந்திகள். உங்களைத்திலே பயம் இருப்பதால் உங்களுக்கு வேண்டியபடி நடந்துகொள்வார்கள். அது பொது மக்களுடைய குறைகளை தீர்ப்பதாகாது என்பதைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

காலதாமதத்தைப் பற்றி பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் சென்னை ராஜ்யத்தில் சேர்ந்ததற்குப் பின்னால் எத்தனை பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. 450 மைலுக்கு அப்பாலிருந்து வருகிறோம். முன்பு வெகு சீக்கிரத்திலே தீர்க்கப்பட்டிருந்த பிரச்சனைகள், இங்கு சேர்ந்த பிறகு வருஷக்கணக்காக தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் மிக நன்றாக சொன்னார்கள். கடிதங்கள் எழுதினால் பதில் கூட வருவதில்லை என்று குறைகளைத் தீர்க்க வருவதாக இருந்தால், சுற்றுப்பயணத்துக்கு வாருங்கள். நாங்கள் அழைக்கிறோம். ஆனால் வேறு சொந்தக் காரியங்களுக்காக வந்து விட்டு, அரசாங்க காரியம் என்று சொல்லாதீர்கள். அதிகாரிகள் அழைத்து வந்தால் அது பொதுமக்களின் தேவைக்கு தகுந்தபடி இருக்காது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நாங்கள் சேர்ந்து 3 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் இணைப்பு பிரச்சனை தீர்ந்தபாடில்ல. குறைகளை ஏராளமாக இருக்கின்றன. கடந்த செப்டெம்பர் 8-ம் தேதி கல்வி இலாகாவிலே ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அங்கேயுள்ள பட்டப்படிப்பு ஆசிரியர்களுக்கு இங்கே உள்ள சம்பள விகிதம் கொடுப்பதென்று. ஆனால், இதுவரையில் அந்த நல்ல முடிவு அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்? அதை அங்கே வந்து செய்யவேண்டியதில்லை. செக்ரெட்டரியட்டிலிருந்தே செய்ய முடியும். அதை செய்தால் நாங்கள் நன்றியுடையவர்களாக இருப்போம். அப்படி வந்தால் எங்களுக்கு பெருமையாகவும், பாக்கியமாகவும் கருதுவோம். அவ்வாறு வருவதாக இருந்தால் ஜனநாயகம் வளர முடியும்.

என்னைப் பொருத்த அளவிலே நீங்கள் வரும் நிகழ்ச்சிகளிலே என்னைக் கலந்து கொண்டு வருவதுதான் பெருமை என்று நான் கருதவில்லை. ஆனால் நீங்கள் எங்களைக் கலந்து கொண்டு வந்தால் அது உங்களுக்கும் மதிப்பு, எங்களுக்கு மதிப்பு என்று கருதுகிறோம். எங்களை புறக்கணித்தால், உங்களுடைய மதிப்பு தான் குறையும் தவிர, அங்கத்தினர்களுடைய மதிப்பு ஒரு போதும் குறையாது. பிரதேச வாரியாக நல்ல சேவை செய்யக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்கு, வேறு யாரும் “சர்டிபிகேட்” கொடுக்கவேண்டியதில்லை. ஜனநாயகம் தழைத்து ஒங்க வேண்டுமென்றால், மக்களுடைய பிரதிநிதிகளை மதித்து நடக்க வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக அதைச் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு 207 அங்கத்தினர்களிலே 105 பேர் உங்களுக்கு இருக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் குமுறுகிறார்கள். எனக்குப் பல கட்சியிலேயும் நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். (கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம்:—நீங்கள் பல கட்சியிலே இருந்திருக்கிறீர்கள்.) ஆம். நான் பல கட்சியிலே இருந்திருக்கிறேன். அதை நான் ஒரு குறையாக disqualification ஆக கருதவில்லை. தகுந்த காரணத்தைக் கொண்டுதான் பிரிந்து வந்திருக்கிறேன். ஒரே கட்சியிலேயே, கருத்து வேற்றுமை இருந்தாலும், பிடிவாதமாக இருப்பதை பெருமை மன்று நான் கருதவில்லை. பல அங்கத்தினர்களுடைய குறைகளை

[Sri T. S. Ramaswami]

[27th April 1960]

யெல்லாம் நான் உங்களுக்குச் சொல்லும்போது, அது கசப்பாக இருக்கலாம். ஆனால், அது உண்மை. தயவு செய்து சபைத் தலைவர் அவர்கள் இவற்றை நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். குறை சொல்வதற்காக என்று இல்லாமல், நியாயம் செய்வதற்கு தாமதம் ஏற்படுகிறதே என்று துரிதமாகச் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, **Legislature Department**-ஐப் பொறுத்த வறையிலே, அது முழுதும் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். அண்டை ராஜ்யங்களிலே அவ்வாறு இருக்கிறது.

அது சுதந்திரமாக இருந்தால்தான் ஜனநாயகம் தழைக்க முடியும், ஜனநாயகத்தில் **Judiciary, Executive, Legislature** இவைகள் எல்லாம் சுதந்திரமாக மூன்று **wing** களாக இருக்க வேண்டுமேயோழிய **Legislature Executive**—க்கு **subordinate**—ஆக இருக்குமேயானால் நான் மிகவும் பணிவோடு கூறுவேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சுதந்திரமாக பேசமுடியாது என்று கூறிக்கொண்டு, இவற்றிற்கு வேண்டியவற்றை நீங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் மனக்கசப்பான விஷயங்களை சொல்லிவிட்டேன் என்று நீங்கள் கருதினால், பொது மக்களுக்கு நான் செய்யவேண்டிய கடமையின் காரணமாக சொல்லியிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஏதாவது தவறு இருந்தால் மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே ! மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமைச் செயலகம், சட்டமன்றம், தேர்தல்கள் ஆகிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகளையொட்டி வழங்கப்படுகின்ற மானியத்தை வெட்டுகின்ற முறையில் தீர்மானம் தந்து, நண்பர் எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்கள் சில முக்கியமான கருத்துக்களை மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நானும் அந்தக் கருத்துக்களை அமைச்சர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சட்டமன்றம் மிகச்சிறந்த முறையில் இயங்கினால் தான், இயங்குவதற்கு அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் முழு ஒத்துழைப்பு அளிக்க முன்வருவார்களானால்தான், ஜனநாயகத்தைப் பற்றி நாம் பேசுகிற தத்துவங்கள் வெற்றி பெற முடியும். அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றவேண்டிய நேரத்தில் எப்படியோ ஓரளவு அதில் தயக்கம் செய்வார்களானால், அதன் விளைவாக நாம் விரும்புகிற ஜனநாயகம் செயல்படுவதும் தயக்கப்படும். சில நேரத்தில் ஜனநாயகம் தவறிப்போகவும் நேரும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பல கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பதற்குத் தாமதமானது மட்டுமல்ல, பல கடிதங்களுக்கு உரிய பதில்கள் கிடைக்கவில்லை. அது நண்பர் திரு. அண்ணாமலைக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் மட்டுமல்ல, எனக்குக் கூட சில சமயத்தில் அப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே வேறு பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தவக்கம் நீங்க வேண்டுமென்று கேட்கிறபோது, உடனுக்குடன் பதில் கிடைத்தால், ஆங்காங்கே ஏற்படுகிற குறைகளை நீக்க முடியும் என்பதை நான் அமைச்சர்களிடத்தில் வற்புறுத்தித் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பதில்கள் தெரியாத காரணத்தால் குறைகள் நீங்காமல் இருக்கின்றன. மற்றொன்று, சட்டமன்றத்தில் நடைபெறுகிற நடவடிக்கைகளை அமைச்சர்கள் எந்த அளவுக்குப் பொறுப்போடு இருந்து கவனிக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகையில் எனக்கு அமைச்சருடைய பொறுப்புணர்ச்சியில் ஐயம் ஏற்படுகிறது. நேற்றைய தினம் நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைவர் அண்ணாதுரை, கல்வி மானியத் தைப்பற்றி விவாதிக்கிற போது வரவில்லை, இதைவிட வேறு என்ன முக்கியமான வேலை இருக்கிறதோ ? என்று கேட்டார். அண்ணா வரவில்லை என்றாலும், அவருடைய கட்சி—சார்பில் நான் துணைத் தலைவர், அதைத் தற்பெருமைக்காக நான் கூறவில்லை—நான் இருந்துள்ளேன். மற்ற உறுப்பினர்கள் இங்கு இருந்தனர். அண்ணா அவர்கள் வரவேண்டும் என்ற அவசியம் தோன்றுகிறபோது வராமல் இருந்ததுமில்லை.

27th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

அதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியும். கல்வி மான்யத்தில் அண்ணா அவர்கள் பேசவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. நேற்றைய தினம் விவாதிக்கப்பட்ட பிரச்சனைகளில் “வெள்ளை அறிக்கை” ஒன்று. போதனாமொழியாகத் தமிழ் மொழியைக் கல்லூரிகளில் கொண்டுவருவது பற்றிய வெள்ளை அறிக்கையைப் பற்றி அது வருவதற்கு முன்னால் விவாதிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்படவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : போதனா மொழி பற்றி நான் கல்வி மான்யம் வரும்போது விவாதிக்கலாமா என்ற கருத்து கேட்டேன். அந்தச் சமயத்தில் விவாதிக்கலாமா என்று ஒத்தகொள்ளப் பட்டது. அது அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

*** SRI K. ANBAZHAGAN :** அமைச்சருடைய வெள்ளை அறிக்கை முதல் நாள் இரவு எங்களுக்குக் கிடைத்தது. முதல் நாள் வெள்ளை அறிக்கை கிடைக்கிற போது மறுநாளே உடனடியாக விவாதிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதே தவறு. அமைச்சர் அறிக்கை தயாரிக் கிறவர் அவசியமெனில் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, அண்ணா ஒரு கட்சியின் தலைவர் அவர் தன்னுடைய கருத்தை—கட்சியின் மூலமாகத் தெரிவிக்க முடியும். அப்படித் தெரிவிக்காமலும் தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் விட்டுவிடவில்லை. நான் மீன் இலாகாவைப் பற்றிய விவாதத்தில் இங்கு பேசினேன். மீன் இலாகாவுக்குப் பொறுப்புள்ள அமைச்சர் கேள்வி நேரத்தில் மன்றத்தில் இருந்தார்கள். ஆனால் நான் அந்த இலாகாவைப்பற்றி விவாதித்த சமயத்தில் வெளியில்தான் இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அவர் சட்டமன்றத்தில் இருக்கவில்லை. ஒரு இலாகா அமைச்சர், அந்த இலாகாவைப் பற்றிப் பேசுகிற பொது சட்டமன்றத்தில்—இல்லாமல் இருப்பதை குறையாகக் கருதாத சட்டமன்ற ஆளும் கட்சித் தலைவர்—நிதியமைச்சர் அவர்கள், ஒரு கட்சித் தலைவர் வராததைக் குறையாகக் கருதுவது எந்த ஜனநாயக முறையில் சேர்ந்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அண்ணாதுரை அவர்கள் இங்கே இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. நான் அண்ணாதுரை அவர்கள் வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டதன் காரணம் என்னவென்றால், பத்திரிகையில் இந்தக் போதனா மொழி கம்பந்தமாக ஒரு செய்தி வந்திருந்தது. சட்டமன்றத்தில், இந்த விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாட்டில்லை என்றார்கள், ஆனால் அவர்கள் பத்திரிகையில் வேறு விதமாக எழுதப்பட்டிருந்தது. எனவே அவர்கள் விவாதத்தில் கலந்துகொள்ளவில்லையென்றால் அவர்களைப் பற்றி தப்பிப்பிரயம் ஏற்பட இடமிருக்கிறது. ஆதலால் தான் இதில் கலந்து கொள்ள வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் வரவில்லை என்ற எமாற்றத்தை தெரியப்படுத்தினேனே தவிர, எனக்கு குறைகூற வேண்டுமென்ற கருத்தில்லை. அவர்கள் வராததால் அவர்களைப் பற்றித் தவறாக நினைக்க இடமிருக்கிறது என்பதினாலும், எனக்கும் இந்த விஷயத்தில் எல்லோருடைய ஆதரவும் இருக்கவேண்டும்மென்ற எண்ணத்தினாலும் குறிப்பிட்டேன்.

*** SRI K. ANBAZHAGAN :** நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் அண்ணாவின் பிரதிநிதியாகத் தான், துணைத் தலைவராக நான் இருக்கிறேன். அவர் சார்பில் நான் பேசிய கருத்துக்கள், அவர் பேசிய கருத்துக்களாகும். இதை நான் தெரிவிப்பதன் காரணம் என்னவென்றால், அந்த அளவுக்கு ஒரு கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு கட்சிக்கொள்கையைக் கூற உரிமை இல்லை என்று கருதுவது போல, அண்ணா அவர்கள் இருந்திருந்தால் அவரது கருத்து பிரதிபலிக்கப் பட்டிருக்கும் என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டதானால். அடுத்து இப்படி அமைச்சர் கூறுவது, கேள்விகள் பலவற்றிற்கு அந்தந்த அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லுவதற்குப் பதிலாக, நிதியமைச்சரே பதில் சொல்லுவதை மறந்துவிட்டுக் கூறுவதாகும். இங்கே சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்கின்ற நேரத்தில், கல்வி மான்யத்தில் ஆசிரியர்கள் நிலைபற்றிய சில கருத்துக்களைத்

[Sri K. Anbazhagan]

[27th April 1960]

தெரிவிக்கிறபோது, அவை **Local Board** உள்ளாட்சித் துறை நிர்வாகத்தைச் சார்ந்தது என்ற காரணத்தைக் காட்டி, அந்த ஆட்சிமுறை பற்றி **Local Board Minister**-தான் பதிலளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டார். ஒரு முறை ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த ஆசிரியர்களின் மாற்றத்தைப் பற்றிக்கேட்ட போது, இந்த அமைச்சரே பதிலளித்தார். இப்படியெல்லாம் குழப்பம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் அமைச்சர்களிடையிலேயே இது ஒருவர் பொறுப்பா, இன்னொருவர் பொறுப்பா என்று அறிய முடியாத நிலை இருப்பதுதான்.

சென்னை மாநிலத்தில் உள்ள தலைமைச் செயலகம் (செக்ரடேரியட்) செம்மையாகச் செயல்படுகிறது என்று பொதுவாகப் பாராட்டுவதற்கு இடமிருந்தாலும், பல குறைப்புகளும் இருக்கின்றன. இப்படி நான் கூறும் போது, டில்லியில் இருக்கிற செயலகத்தைவிட, சென்னை செயலகம் சிறந்ததாயிற்று என்று அமைச்சர் கேட்கலாம். எவ்வளவு சிறந்ததாக இருந்தாலும், சீர்திருத்த அவசியமிருக்கிறது, இப்பிருக்கிறது. கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் மாவட்ட நிர்வாகங்கள் **Special Officers** தனி அதிகாரிகள் பொறுப்பில் இருக்கிற கல்வித்துறை ஒன்று அதே நேரத்தில் கல்வி இலாகாவின் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற கல்வித்துறை மற்றொன்று. மருத்துவத் துறையில் இருக்கிற கல்வி இலாகா பிரிந்து ஒருவரால் கவனிக்கப்படுகிறது. பொது சுகாதார இலாகாவைச் சார்ந்தது வேறொரு துறையில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. இப்படி “கல்வி” என்ற தலைப்பின் கீழ் வரக்கூடிய பல பகுதிகள் வெவ்வேறு இடத்தில் வெவ்வேறு துறையில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. இவற்றையெல்லாம் ஒரே காரியதரிசி மேற்பார்வை செய்யமுடியவில்லை. கல்வி அமைச்சர் என்ற பெயரில் உள்ளவர் பலவகை கல்வித் துறை பகுதிகளுக்கும் சேர்த்து பதில் அளிக்க முடியுமா என்றால் இன்று முடியாது. கல்வித் துறையில் மட்டும்தான் இப்படிப்பட்ட குறையா என்றால், சிறு நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால் (**Minor Irrigation**) **P.W.D.** இலாக்காவால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே **Special minor irrigation programme** (**Food Production Department** உணவு உற்பத்தி இலாகா என்பது இந்த இலாகாவினரால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அதில் ஒன்று **Revenue Board** ஆல் வருமானத் துறையார் மேற்பார்வை செய்யப்படுகின்றது. மற்றொன்று **P.W.D. Chief Engineer** ஆல் பொதுமராமத்துத் துறையால் மேற்பார்வை செய்யப்படுகின்றது. ஒன்றுக்கு **P.W.D.** பொதுமராமத்து அமைச்சராக இருப்பவர் பதிலளிக்கிறார். மற்றொன்றிற்கு உணவுத் துறை அமைச்சராக இருக்கிற உள்நாட்டு அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பதிலளிக்கிறார்கள். மற்றொன்றுக்கு ரிவினியூ அமைச்சர் பதிலளிக்கிறார். இப்படி அமைச்சர்களாக இருப்பவர்களிடத்தில் கூட்டுப்பொறுப்பு, இரண்டு மூன்று இலாகாவினருக்கு பொறுப்பு, வெவ்வேறு வகையான நிர்வாகம், யார் மூலம் அது உண்மையாகவே தொழில்படுகிறது என்று தெளிவாகாத நிலைமையாக நிர்வாக முறையில் இப்படிப்பட்ட குறைப்புகளை இருக்கின்ற காரணத்தால்தான், நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், பொதுமக்கள் பெரிதும் குழம்புகிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டம் என்றால், அந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டம் முழுவதும் ஒருவர் இடத்தில் ஒரு சீப் என்ஜினியர் பொறுப்பில் இருக்கவேண்டும். கல்வி இலாகா என்றால் கல்வித் துறைக்கு உட்பட்ட எல்லாத் துறைகளும் இயன்றவரையில் ஒருவரிடத்தில் இருக்கவேண்டும். இப்படியெல்லாம் இல்லாத காரணத்தால்தான் தங்கள் குறைகளை யாரிடத்தில் தெரிவிப்பது என்றுமக்கள் குழம்புகின்றனர். இது ஜனநாயக முறையில் இயங்குவதற்கு, பாமர மக்கள் ஆட்சியில் பங்குகொள்ள ஏற்ற வழிவகை செய்யவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து விரும்புவது நமது சட்ட மன்றம் செம்மையாகவே செயல்பட்டாலும், சட்டமன்றத்தில் தமிழ் நடவடிக்கைக்கு நல்ல ஆர்வத்தைச் சட்டமன்றத் தலைவர்கள் தந்தாலும், சட்டமன்றத்தில் சில நல்ல தமிழ் சொற்கள் வழங்கவேண்டியதற்கு அமைச்சர்கள் முன்நின்று வழிசெய்யவில்லை. “திரு” என்ற சொல்லும் “திருவாளர்” “திருமதி”, “திருவாட்டி” என்று வழங்கத்தக்க சொற்களும் சட்ட மன்றத்தில் வழங்க அமைச்சர்கள்

27th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

துணைசெய்ய வேண்டும். அதைப்போன்று நகராட்சி மன்றங்களும், உள்ளாட்சி மன்றங்களும் “திரு”, “திருமதி” என்ற சொற்களை தமது நிர்வாகத்தில் வழங்கவேண்டுமென்று தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவற்றை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆதரவு நல்கவேண்டுமென வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கின்ற நேரத்தில், முதல் கேள்விகளுக்கு தமிழில் அமைச்சர்கள் விடையளிப்பது என்று நிலைமை இருக்குமேயானால், பலருக்கும் கருத்து தெளிவாகும். ஆனால் அமைச்சர்கள் முதல் கேள்விக்கு ஆங்கிலத்தில் விடையளித்து விட்டுப் பின்னர் வாய்ப்புக்கு ஏற்றபடி தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பதிலளிப்பதால், பல உறுப்பினர்களுக்குத் தெளிவான விளக்கம் ஏற்படுவதில்லை. கல்லூரிகளில் தமிழ் மொழியில் பாடம் நடத்தலாம் என்று விரிவாக வெளியிடப்பட்ட வேண்டி அறிக்கை—நிதியமைச்சருடைய கவனக்குறைவால் என்று கருதிக்கொள்கிறேன். நமக்கு ஆங்கிலத்தில் கிடைத்திருக்கிறது. பல உறுப்பினர்கள் நான் யாரையும் குறைவு படுத்திச் சொல்லவில்லை—இந்த அறிக்கை ஆங்கிலத்தில் இருப்பதன் முழு அளவுக்குத் தெளிவு பெற முடியாது. அதே போல் சட்ட மன்றத்திற்கு அனுப்பப்படுகிற அத்தனை கேள்விகளுக்கும் பதில் தமிழில் கிடைக்க வேண்டுமென்ற முறை ஏற்படாததால், சிக்கல் வளர்கிறது. மேலும் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு என்று ஒரு தனி அச்சகம் இருக்குமேயானால் இன்றைய தினம் சட்டமன்ற பேச்சுக்ள் எவ்வளவு காலத்தில் வெளிவருகின்றனவோ அதைவிட விரைவாக உடனுக்குடன் வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும், வசதியிருக்கும். இதற்கென்று ஒரு அச்சகம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைய தினம் சட்டமன்றத்திற்கு என்றுள்ள நூல் நிலையமானது போதுமான இடவசதியுள்ளதாக அமையவில்லை. தங்கிப்படிப்பதற்கும் ஏற்ற வசதியாக இல்லை. அதேபோன்று லவுன்சு ரூம் என்னும் செய்தித்தாள் பார்க்கக் கூடிய அறையும் இடவசதியற்றதாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டிற்கும் போதுமான இடவசதி செய்ய விரிவுபடுத்திக்கொடுக்க சட்டமன்ற ஆளும் கட்சித் தலைவர் முன்வரவேண்டும்.

சட்டமன்றத்தில் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சி என்ற பெயருடன் கட்சி இல்லை. எல்லாம் குரூபங்களாக அமைந்துவிட்டன என்று சொன்னாலும் கூட எதிர்க்கட்சி குரூபங்களுக்கு தனித்தனி அறை இங்கு இருக்குமானால் அவரவர்கள் கூடி எந்தப் பிரச்சினையையும் நன்றாக விவாதித்து சட்டமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதி கிடைக்கும். ஆகவே சட்டமன்றத்தில் இயங்குகிற எதிர்க்கட்சிகளுக்குத் தனித்தனியாக அறைகள் ஒதுக்க இடம் அளிக்க முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

• அடுத்தபடியாக இன்றையதினம் சென்னை மாநிலத்தினுடைய கவர்னர் பெருமான் மாளிகையில் வேலை செய்கிற தொழிலாளிகளுடைய நிலைமையைக் கவனிக்க வேண்டும். கவர்னருடைய ராஜபவனத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுடைய குறைகள் நாளுக்கு நாள் பெருகிவருகின்றன. அவர்கள் கவர்னருக்கும் நிர்வாகத் தலைவருக்கும் விண்ணப்பத்திற்கு மேல் விண்ணப்பமாகப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கவர்னர்—அவர் மாளிகை நிர்வாகம் ஆகிய செலவினங்களில் “சார்ஜ்” ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, “ஓட்ட” வாக்களிக்கப்பட்டும் தொகை என்று இருவகையிலும் நிதி தரப்படுகிறது. எனவேதான் நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த ராஜபவனத்தில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் 1948-ம் ஆண்டிலிருந்து 1957-ம் ஆண்டு வரையிலும் அனுபவித்து வந்த உரிமைகள் 1958-ல் பிப்ரவரிமீ 27-ம் தேதியிலிருந்து பறிக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அந்த ராஜபவனத்தின் நிர்வாகியாக இருக்கிற காமட்ரோலருக்கு விண்ணப்பங்களுக்கு மேல் விண்ணப்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னமும் அந்தக் குறைகள் களையப்படவில்லை. அந்தக் குறைகள் அமைச்சர்களிடத்திலும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்.

12-00
noon.

[Sri K. Anbazhagan]

[27th April 1960]

அடிக்கடி, இப்படி அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாக—அவர்களுடைய குறைகள் நீக்கப்படுவதற்கு—கனியப்படுவதற்குப் பதிலாக சில தொழிலாளர்கள் வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்டு சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டு பழிவாங்கப்படுகிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் தற்கால ராஜபவனில் நடக்கக் கூடாத காரியங்கள் என்று அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் தங்கக்கூடிய ராஜபவனத்தில் இப்படிப்பட்ட அநீதிகளும், பழிவாங்கும் தன்மையும் இருக்கக்கூடாது. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை உடனடியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்கள் என்ற அளவுக்காவது சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும். தனிப்பட்ட ஜமீன்தார்களுடைய ஊழியர்களைப் போல நடத்த படக்கூடிய நிலைமை இன்று அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் உடனடியாக அது கவனிக்கப்பட்டு அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தல் காலத்தில் அமைச்சர்கள் பலவிதமான வாக்குறுதிகள் கொடுப்பதும், பலவிதமான வேலைகளுக்குப் பணம் ஒதுக்க முன் வருவதும் (சாங்ஷன்) மிகமிகக் கண்டிக்கத்தக்க செய்கைகள். மேலும் தேர்தல் முறையில் உள்ள ஆட்சியில் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பூரண உரிமை இருக்க வேண்டும். அதுவும் சென்னை நகரத்தில் ஒரு மாத காலமாக எதிர்க்கட்சிகள் தெருக்களில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஆளும் கட்சியினர் கூட்டத்திற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணத்தான் அனுமதி மறுக்கப்பட்டாலும் கூட உடனே அவர்கள் மேலிடத்திற்கு சென்று வற்புறுத்தி உரிமை பெறுகிறார்கள். அதுவும் ஆளும் கட்சியினர் நடத்திக் கூட்டங்களில் ஒன்றுக்காவது சென்று அங்கே பேசப்படும் பேச்சு அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கேட்கவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். ஒரு பேச்சைக் கேட்டுவிட்டால் போதும், உடனேயே ஆளும் கட்சியினர் கூட்டம் நடத்துவதற்குப் பதிலாக கூட்டமே வேண்டாம் என்று அமைச்சரே அபிப்பிராயப்படுவார். எதிர்க்கட்சியினரைப் சற்று கடுமையாக தாக்ககிறார்கள் தி.மு. கழகத்தார் என்று குறைப்படுகிற அமைச்சர் காங்கிரஸ் பேச்சாளர்கள் தமிழின் தரத்தையே எப்படி மிகமிகக் கேவலமான நடைக்கு ஒலேத்து விடுகிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியும். அதற்காக நான் அவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சை எல்லாம் தடுத்து விடவேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. தாழாளமாக அவர்கள் கூட்டம் நடத்தட்டும், பேசட்டும். ஆனால் இன்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசுகின்ற கூட்டங்களுக்கு லி.ஐ.டி. நிபுணர்கள் அனுப்பப்பட்டு அந்தப் பேச்சுக்கள் அப்படியே எழுதப்பட்டு அமைச்சர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது, அவர்களும் அதைப் படித்துப் பார்த்து திருப்தி அடைகிறார்கள், கண்டிக்கிறார்கள். மாறாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பேசும்போது அங்கே லி.ஐ.டி. நிப்போர்ட்டர்கள் அனுப்பி வைக்கப்படுவதில்லை, ஆளும் கட்சியினர் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்றால் அதற்கு இன்று வகை இல்லை. ஆகவே நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இனி எல்லாக் கூட்டத்திற்கும் லி.ஐ.டி. நிப்போர்ட்டர்கள், அரசாங்க சுருக்கெழுத்தாளர்கள், அனுப்பிவைக்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பேச்சுகள் சுருக்கெழுத்தில் எழுதப்பட்டு நமது சட்டமன்றத் தலைவருக்கு உடனுக்குடன் ஒரு நகல் அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டும். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், பிறர் பேசிய பேச்சைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்றால் சபாநாயக ரிடத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம் என்கிற நிலைக்கு வழிவகை செய்யப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டசபைத் தலைவருக்கு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்களும் வா வேண்டும். அந்தப் பேச்சுகளை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தலைவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்றால் யாருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய நிலை இருந்தால்தான் ஆளும் கட்சியினர் ஒழுங்காகப் பேசுகின்ற, பேசக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இல்லையானால் ஜனநாயகம் மிகமிக விரைவாகக் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்படும் என்றுதான் கவலைப்படுகிறேன். கேரளாவில் எத்தகைய

27th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

நிலைமையை இன்று அங்கு ஆளும் கட்சியினராக உள்ளவர்கள் உண்டாக்கி ஞார்கனோ அந்த நிலைமையை இங்கேயும் உண்டாக்கலாம் என்று நினைத் தார்களானால் நமக்கு அனுபவம் இருக்கிறது—இப்போதே, அந்த நிலை மையை உண்டாக்க முடியாது என்பதல்ல—ஆனால் நேர்மாறான விளைவு ஏற்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என்பதற்கு; ஆகவே ஜனநாயகத்தை நல்ல முறையில் நிலைநிறுத்துவதற்கு சட்டசபைத் தலைவருக்கு அதிக வாய்ப்பும் உரிமையும் இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பு கிறேன்.

அடுத்து நான் கேட்டுக்கொள்வது அமைச்சர்கள் வெளியில் சென்று பேசுகின்ற காலத்தில் அதுவும் தேர்தல் நேரத்தில் வாக்குறுதிக்கு மேல் வாக்குறுதி கொடுப்பதை நிறுத்த வேண்டும் என்று. தேர்தல் இல்லா விட்டால் வாக்குறுதி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். உதாரணமாக கனம் ராமையா அவர்களுக்கு கிராமங்கலம் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் வர வேற்பு அளித்தபோது சில குறைகளை அவர்கள் கூறிக்கொண்டபோது அவருக்கு கோபம் வந்துவிட்டது. “நீங்கள் இப்படி வரவேற்பு அளிப்பதை விட எங்களைக் கண்டிப்பதே நல்லது” என்று பதில் சொன்னார்கள். இதுவே தேர்தல் நேரமாக இருக்கட்டும். பாலம் சட்ட வேண்டுமா? அனுமதிக்கிறோம். பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமா? ஏற்படுத்தித் தருகிறோம், பஸ் பாதையா, உடனே போடச் செய்கிறோம். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை பெரிதாக்க வேண்டுமா, உடனடியாக அதைக் கவனித்து ஆவன செய் கிறோம் என்று பலவிடத்தில் பலவிதமான உறுதிமொழிகள் அமைச்சர் களால் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அமைச்சர்கள் உறுதி மொழி அளிப்பது தவறு அல்ல, ஆனால் சந்தர்ப்பமும் இடமும் காலமும் தான் தவறானது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பதவியில் இதுகாறும் இருந்து வருகிற ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் இதுமாதிரியாகத் தேர்தல் காலத் தில் உறுதி மொழி அளிப்பதானது, மற்ற எதிர்க்கட்சிகள் எத்தனை சக்தி வாய்ந்ததாக இருந்தாலும் தேர்தலில் வெற்றிபெற முடியாத நிலைமையை உண்டாக்கும் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. ஆகவே ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களால் இப்படிப்பட்ட உறுதி மொழிகள் தேர்தல் நேரத்தில் அளிக்கப்படக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியான வேண்டுகோள் ஒன்று. அதில் இந்தியாவிலேயே நம்முடைய சட்டமன்றத்தான் சிறப்பான முறையில், கண்ணியமான முறையில் மிகவும் உயர்ந்த தரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்று பலரும் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த நிலையில் இந்தச் சட்டமன்றத்தின் தரம் குறைந்துபோகக் கூடிய முறையில் அமைச்சர் அவர்களோ, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ செயல்படக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசப்படுகிற பேச்சுக்களுக்கு சிறந்த மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அதன் முக்கியத் துவத்தைக் குறைத்துவிடக் கூடாது. மதிப்பைக் குறைத்துவிடக் கூடாது. உதாரணமாக இங்கே பலகுறைகள் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றை உடனடியாகக் கவனித்து அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தில் முத்துச் சிப்பிகள் திருட்டுபோவது பற்றி இங்கே புகார் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் 35 ஆயிரம் சங்குகள் திருட்டுப்போவது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டபோது அதை விசாரிப்பதாக உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். பதில் கூறும்போது 3,500 சங்குகள் தான், 35 ஆயிரம் இல்லை என்பதாகத் தெரியவருகிறது, இது குறைவு தான் என்றாலும் அது குறித்தும் சீக்கிரம் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்.

அதற்குப் பின்னர் இப்பொழுதும் தூத்துக்குடி பகுதியில் அதிகாரி ஒருவர் 20 திருட்டுகள் வரையில் ஏற்பட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள் என்று தெரியவருகிறது. அதில் 15, 16 வழக்குகள் விசாரணைக்கு வராமல் அழுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாளைக்கு வழக்குகள் தான் போலீசாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒருமுறை எந்தப் புகார் இந்த மன்றத் தில் தெரிவிக்கப்பட்டதோ அது உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட்டிருக்காமலானால் மறுபடியும் திருட்டுப்போகிற நிலைமையும் வழக்கு அழுக்கப்படும் நிலையும் உண்டாயிருக்காது. மறுபடியும் திருட்டுப்போகிறது என்கிற நிலைமையை

[Sri K. Anbazhagan]

[27th April 1960]

நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறபோது அதை விசாரித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தத் தகவல்களைக் கொடுப்பவர்கள் யார், யாராக இருக்கக்கூடும் அவர்கள் மீது பழிவாங்கவேண்டும் என்கிற மனப்பான்மை மேலதிகாரிகட்கு உண்டாகக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் எத்தனை புகார்கள், சந்தேகங்கள் எழுப்பினாலும் அதற்கு அமைச்சர்கள் தக்க விளக்கம் கொடுப்பதில்லை. அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சி அவர்களிடத்தில் ஏற்படவில்லை. அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சி எப்போது ஏற்படுகிறதோ அப்போதுதான் அவர்கள் எதிர்ப்பார்க்கிற எதிர்க்கட்சிகளுடைய பூரணமான ஒத்துழைப்புவேண்டும் என்று கேட்பது பொருத்தமாக இருக்கும். ஒன்றைக் கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டத்தில் அக்கறை இல்லை, மத்திய உணவு திட்டத்தின் வெற்றியில் மகிழ்ச்சி இல்லை, உடை அளிக்கும் திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்பதுடன் இவை வெற்றி பெறக்கூடாது என்றே எண்ணுகிறார்கள் என்று அமைச்சர்கள் சொல்லிவிடலாம். அது உண்மையானது அல்ல. நாங்கள் அத்திட்டங்களில் நம்பிக்கை வைக்காதவர்களல்ல. இவற்றை ஒழிக்க நினைப்பவர்களுமல்ல. ஆனால் அதைப்பற்றி கேள்வி கேட்கிறபோது அமைச்சர்கள் அதில் எங்களுக்கு இருக்கவேண்டிய அக்கறை இல்லாததுபோல பதில் அளிக்கிறார்கள். நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் இன்றையதினம் ஒரு கேள்வி கேட்போதுகூட “கேள்வி பிரசார நோக்கத்தோடு கேட்கப்படுகிறது” என்று அமைச்சர் பதிலளிக்கிறார். கேள்வி பிரசார நோக்கத்தோடு கேட்கப்படுகிறது என்று அதற்கு ஒரு மோடிவ் உள்நோக்கம் கற்பிப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய உரிமை அல்ல. உள்நோக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்போதே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ணியிருக்க வேண்டும். கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கப்பட்டது என்கிற குற்றச்சாட்டை இப்போது சொல்வதானது சபை நடவடிக்கையின்போது சபைத் தலைவர் அதைக் கவனித்து ரூலிங் கொடுக்கவில்லை என்று அவர் மீது சாட்டுகிற குற்றச்சாட்டாக ஆகும். அதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

*** SRI K. ANBAZHAGAN :** நான் சபாநாயகர் மீது குற்றம் சாட்டக் கருதவில்லை. அப்போதே இதைப்பற்றி எழுப்பியபோது சபாநாயகர் கொடுத்த கருத்து விளக்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு மேற்கொண்டு அதைப்பற்றிய கேள்வியை எழுப்பவேண்டாம் என்று கருதியிருந்தேன். ஆனால் சொன்ன சொல் அளவில் ஒழுங்குதான் என்றுகூட ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் சொன்ன, நினைத்த கருத்து தவறுதான் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது சட்டமன்ற முறைக்கு ஒழுங்காகவே இருக்கலாம். ஆனால் அது நியாத்திற்கும் நீதிக்கும் ஒழுங்கல்ல. மேலும் பிரசார நோக்கத்தோடு கேள்விகள் கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சென்ற மாதத்தில் தான் மாணவர்கட்கு உடைகள் வாங்கித் தர கலெக்டருடன் ஒத்துழைத்து பிரசாரம் செய்து 800 உடுப்புகள் வாங்கித் தந்து அந்த மேடையிலும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள் எனவே அவர் இதை எதிர்ப்பது எப்படி? நண்பர் M. P. சுப்பிரமணியம் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு பேசும்போது அவர் ஒரு சீரமைப்புக் குழுவின் வரவேற்புத் தலைவராக இருந்தார்கள் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். வரவேற்புத் தலைவராக அல்ல, ஆனால் உறுப்பினராகவே ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள். இதை நிறைவேற்ற எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் நடுப்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காக தன்னால் இயன்ற அளவிற்கு மாதம் 50 ரூபாய் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் இந்தத் திட்டங்களை எதிர்க்கிறவர்கள் அல்ல என்பதற்கு இவைகளே சான்று. ஆனால் திட்டங்களைத் தவறாகக்கொண்டு போகும்போது அதுபற்றிக் குறை கூறுகிறோம். தவறுகளைத் திருத்துவதற்குப் பதிலாக எதிர்க்கட்சிகளைக் கண்டிப்பது என்பது ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கு உதவாது என்பதை அமைச்சர்களுக்கு மன்றத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

27th April 1960]

* SRI D. S. AUTHIMOOLAM : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார் ; பொதுவாக இப்பொழுது சோஷியலிஸம், சோஷியலிஸம் என்று பேசப்படுகிறது. அது தான் இப்பொழுதுள்ள சர்க்காரின் கொள்கை. ஆனால் அதைப்பற்றி சொல்லக்கூடிய மந்திரிகள், மற்றவர்கள் அதை நடைமுறையில் செய்து காண்பிக்க வேண்டும். “சாரிடி பிகின்ஸ் அட் ஹோம்” என்று சொல்வார்கள். அதே சமயத்தில் இங்கு நடப்பது என்னவென்றால், மந்திரிகளைப் பற்றி சொல்வது என்றால் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. மந்திரிகளுக்கு இவ்வளவு சம்பளம் கூடாது. கராச்சி கங்கிரஸ் தீர்மானப்படி அமைச்சர்கள் மாதம் 500 ரூபாய்தான் சம்பளம் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அன்று 500 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள், ஆனால் இன்று விலைவாசிகள் கூடி விட்டதே என்று நினைக்கலாம். ஆனால் பதவி என்பது இந்த நாட்டில் இன்னும் ஒரு இருபது வருடங்களுக்கு, மக்களுக்கு சேவை செய்யக்கூடிய ஒரு மனப்பான்மையில்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர மற்றப்படி வருமானத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இருக்கக்கூடாது. அப்படியானால்தான் தேசத்தில் ஒரு புது சூழ்நிலை ஏற்படும். நாம் ஒரு புதிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறோம். “வொயிட் ரெவல்யூஷன்” என்றெல்லாம் பேச ஆரம்பித்து விட்டோம். ரெவல்யூஷன் எங்கே இருக்கிறது. இன்று சைனாவை எடுத்து கொண்டால் அங்கு ஜனாதிபதியாக இருப்பவருக்குள்ள மாதச் சம்பளம் 600, 700 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கீழ் நிலையில் வேலை செய்பவனுக்கு 100 ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆகவே ஐந்து அல்லது ஆறு மடங்குதான் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அறுபது கோடி ஜனத்தொகையுள்ள அங்கு உணவு, உடை, இருப்பிடம் போன்ற பிரச்சனைகள் தீர்ந்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கட்சிக்காக நான் பிரசாரம் செய்யுமா என்று யாரும் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அங்கு அப்படியிருக்க, இங்குள்ள டிஸ்பாரிடி என்ன என்று பாருங்கள். ஜனாதிபதியைப் பற்றி பேசினால் அதுபற்றி இங்கு பேசக் கூடாது என்று வந்து விடும். ஆகவே, அதை விட்டு விடுகிறேன். இன்று கவர்னுக்கு மாதச் சம்பளம் 5,500 ரூபாய். அது எப்படி நியாயமாகும்? அப்படியானால் ஐந்து வருட காலம் கவர்னர் வேலை பார்த்தால் நாலு லட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொண்டு போய் விடலாம் என்ற நிலையை சோஷியலிஸம்தான் எங்கள் மூச்சு என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. ஆயிரம் ரூபாய் கவர்னுக்கு சம்பளம் என்று இருக்கலாம். மந்திரிகளுக்கு 500 ரூபாய் சம்பளம் என்று இருக்கலாம். சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு 150 ரூபாய் சம்பளம் என்று இருந்தால் போதும். ஆனால் 200 ரூபாய் என்று இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இதை தெற்காக சொல்கிறேன் என்றால், மினிஸ்டர்ஸ்ஸ்க்கு, 500 ரூபாய் என்று வைக்கும்போது மெம்பர்களின் சம்பளத்தின் 2½ மடங்கு என்று இருக்கலாம் என்பதற்காகத்தான். மினிஸ்டர்ஸ் முழு நேர வேலை செய்கிறார்களென்றால் மெம்பர்களும் முக்கால் வரசி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு அநேக பிரச்சனைகள் இருக்கிறது. தாலாகா ஆபீஸிற்கு வாருங்கள், கலெக்டர் ஆபீஸிற்கு வாருங்கள் என்று மக்கள் அழைக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் தலைவரை உங்களுக்குத் தெரியுமாமே, நீங்கள் என்கூட வாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, மெம்பர்களுக்கு நல்ல வேலை இருக்கிறது. கேரளாவில் 150 ரூபாய் என்று மெம்பர்களுக்கு இருந்த அலவன்ஸை இப்பொழுது 200 ரூபாயாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். வோட்டை எப்படியாவது பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்றதையும் அங்கு இருக்கிறது. முக்கால் ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. நமது சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள மூன்று ஜில்லாக்களின் அளவில்தான் அந்த ராஜ்யம் இருக்கிறது. ஒரு தொகுதிக்கு 40, 50 ஆயிரம் வோட்டர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அங்கு கூட மெம்பர்களின் சம்பளத்தை கூட்டி யிருக்கிறார்கள். என்னை பற்றி ஒன்றுமில்லை. சம்பளம் கொடுக்காவிட்டாலும் ப்ரஸ்டிஜ் (Prestige) வரக் கூடியவர்கள். ஆனால் சட்டசபையில் சில முக்கியமான துறைகளில் உள்ளவர்கள் வந்துதான் சட்டசபை அழகு பெற வேண்டும். சர்க்கார் கட்சியிலேயே அட்வகேட்ஸ்-ஸாக உள்ளவர்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவரவர்கள் வேலையை விட்டு விட்டு இங்கு வந்து உற்சாகமாக வேலை செய்வவேண்டுமென்றால், குறைந்த பட்சம் 200-வது அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டாமா? ஆகவே இதையும்

[Sri D. S. Authimoolam]

27th April 1960

கவனத்தில் கொண்டு, வேண்டியது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது பற்றி வேண்டுமென்றும், வேண்டாமென்றும் சொன்னார்கள். அப்படி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால் மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது, அந்தந்த ஜில்லாக்களில் என்னென்ன வேலைகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து அதற்கு வேண்டிய குறிப்புகளை தயார் செய்து கொண்டு, ஜில்லா கலெக்டர், மற்ற ஆபீஸர்கள் இவர்களை கலந்து ஆலோசித்து, விவாதித்து பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டு வருவ தற்கு அதைப் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அப்படியில் லாது, ஒவ்வொரு விஷயம் அறிந்தும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கு ஒவ்வொரு தடவை பிரயாணம் செய்வது என்று இருப்பது சரியல்ல. சில மந்திரிகள் பத்து நாட்களுக்குள்ளாகவே ஒரு ஜில்லாவில் மூன்று தடவை போகிறார்கள், ஏதாவது ஒரு காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு. நான், பெரியவர்களைப்பற்றி சொல்கிறேனே என்று நினைக்காமல் நீங்கள் இந்த நாட்டிற்கு ஒரு நல்ல வழியைக் காண்பிக்க வேண்டும் என கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், எலெக்ஷன்ஸ். இப்பொழுது பேசுகிற போக்கைப் பார்த்தால் அடுத்த தடவை ஆப்போஸிஷனில் (Opposition) ஒரு ஆள்கூட இருக்க மாட்டோர்களோ என்றுதான் தோன்றுகிறது. சமீபத்தில் தூத்துக்குடி அருப்புக்கோட்டையில் உப தேர்தல்கள் நடந்தன. உப தேர்தல்களில் மந்திரிகள் தாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை இன்றளவு நிறைவேற்றி யிருக்கிறோம், இனி இன்னிள்ளை செய்யப் போகிறோம் என்று பேச வேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால் “இன்டென்ஸிவ் வொர்க்” என்று சொல்லிக் கொண்டு, அங்கு கத்தோலிக் சிறிஸ்தவர்கள் கிருஸ்தியன்ஸ் இருக்கிறார்களா, அப்படியானால் நீ அங்கு போ என்றும், இது நாடார் வில்லேஜ் ஆகவே அங்கு நீ போ என்றும் இங்கு ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களா, அப்படியானால் நீ இங்கு போ என்றும் இப்படியாக ஜாதியாரி யாக பிரித்து அந்தந்த ஜாதியினரை அனுப்புகிறார்கள். இப்படியாக அரை டஜன் மந்திரிகள் சென்று தேர்தல் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இந்த பப்படியுள்ள பிரசாரம் ஜனநாயகத்தை வளர்க்க பிரயோஜனப்படாது. அங்கு கௌண்டர்கள் இல்லை, இல்லாவிட்டால் கனம் லி. எஸ். அவர்கள் அங்கு வந்திருப்பார்கள். இதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தூத்துக்குடி உப தேர்தலில் நான்கு நாட்கள் வந்து பிரசாரம் செய்தார்கள். அதற்குப் பின்னும் தேர்தலுக்கு முதல் நாள் இரவு தூத்துக்குடிக்கு வந்து விட்டார்கள். இப்படி யிருந்தால் இந்த நாட்டில் எப்படி ஜனநாயகம் வளரும்? பின், எதற்காக வோட்டுரிமை கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? ஆலங்குளம் பை எலெக்ஷனில்போது நடந்ததைக் கேளுங்கள். இது, மிக சுவாரச்யமாக இருக்கும், கேளுங்கள். தென்காசி தாலுகா, நாவக்குளம் என்ற பகுதியில் உள்ள குளத்திலுள்ள கழிவு ஜலத்தை, ஆலங்குளவாசிகள் உபயோகத்திற்காக கொண்டு வர ஒரு கால்வாய் வெட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. அதுபற்றி நான் இந்த சட்டசபையில் ஒரு கேள்வி கேட்டிருந்தேன். அது என்ன நிலையில் இருக்கிறது. 15 ஆண்டுகளாக கஷ்டப்படுகிறார்களே, அந்தக் காலத்தில் மகா நாடுகள் எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்களே, என்று கேட்டால் அது கட்டுப்படியான ஸ்கீமாகயில்லை. அதனால் அது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு விட்டது என்று பி.பிள்யூ. டி. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். ப்ளானிங் கமிஷனிலிருந்து பணம் கிடைக்கும் எப்போதாவது செய்யலாம் என்று சொல்லியிருந்தால்கூட பரவாயில்லை. ஆனால் நடந்தது என்ன என்று பாருங்கள். அப்பொழுது “சிப் என்ஜினியர் பார் இரிகேஷன்” எங்கேயோ காம்ப் போட்டிருந்தார்கள். அவருக்கு தந்தி போயிற்று. தேர்தலுக்கு பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் எங்கோயோ இருந்தவர் தன் ப்ரோகிராமம் காணலில் செய்துவிட்டு ஆலங்குளத்திற்கு வந்து அங்குள்ள ரோடுகளில் உலாத்த ஆரம்பித்தார்கள். தன் பரிவாரங்களோடு குற்றலத்தில் காம்ப் போட்டார்கள். ஜீப்புகளில் பறக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஒருபுறம் தேர்தல் பிரசாரம் நடக்கிறது, மற்றொரு புறம் இது நடக்கிறது. அந்நிலையில் என்னை போன்ற இன்டிபென்டென்ட்கள் வோட்டுக்காக போனால் எங்களை கம்பைத் தூக்கி அடிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நாலு மைலுக்கு கால்வாய் வெட்டி, தேர்தலிற்கு பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் 15, 20 ஆபீசர்

27th April 1960]

[Sri D. S. Authimoolam]

கள் அலைந்து கொண்டிருந்தார்கள். இதுதான் எலெக்ஷன் முறையா? எலெக்ஷனை கணியமான முறையில் நடத்தவேண்டும். இல்லாவிடில் இன்னும் 15 வருடங்களுக்கு நமது மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள், மதறவிலிருந்து ஒரு பத்து இருபது பேர்களை செலக் செய்து அரசாங்கத்தை நடத்தலாமே, யார் வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள்.

அப்படியில்லாத நிலைமையில் எலெக்ஷன் என்று வைத்து, அதற்கென்று பல சட்டங்களையும் ஏற்படுத்திவிட்டு இந்த மாதிரியான காரியங்கள் எல்லாம் செய்வது நியாயமான காரியம் அல்ல. இதைவிட இப்போது இருக்கின்ற முறையையே மாற்றிவிட்டாலும் நல்லது. ஒவ்வொரு கட்சியும் எடுத்திருக்கின்ற வேட்டுகளுக்குத் தகுந்தபடி அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் தேர்தெடுக்கப்பட்டாலும் போதுமானது. அப்போது திரிசங்கு சுவர்க்கத்தில் இருக்கின்ற எங்களைப் போன்ற இன்டிபெண்டன்டுகளும் ஏதாவது ஒரு பார்டியில் ஒட்டிக்கொள்ள முடியும். அதோடு முக்கியமாக தொகுதியை பிரிக்கின்ற விஷயத்தில் ஒரு லட்சத்திற்கு உட்பட்ட ஜனங்கள் இருக்கின்ற இடத்தை ஒரு தொகுதியாக ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சட்டசபை நடக்கிற கட்டிடத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முன்னால் இந்தக் கட்டிடம், வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் 60, 70 பேர்கள் பெரிய ஜிகை தொப்பியுடன், பெரிய டர்பனுடன் வந்து இருந்துகொள்வதற்கு இந்தக் கட்டிடம் சரியாக இருந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது இங்குள்ள மெம்பர்களுக்கு இது போதாது. இதில் முன்பு இருந்தபடியே கௌன்ஸில் கூட்டத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம். அசெம்பிளிக்கு தனிப்பட்ட ஒரு கட்டிடத்தை உபயோகித்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போதுள்ள நிலையில் விவிட்டர்ஸ் எல்லாம் படுகிற பாடு கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். நம்மை நம்பி இரண்டு மூன்று பேர்கள் சட்ட சபைக்கு வந்திருந்தால் அரை மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை அவர்கள் இங்குதான் இருக்கிறார்களா, அல்லது வாட்ச் அன்ட் வார்டு வெளியே போகச் சொல்லிவிட்டார்களா என்று பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் முதல் வரிசையில் இருந்தால்தான் அவர்களைப் பார்க்க முடியும். இல்லையென்றால் அதுவும் பார்க்க முடியாது. இப்போது சாதாரணமாக மெட்ராஸ்க்கு வருகிறேன் என்று ஊரிலிருந்து வருகிற வர்கள், அவர்களுடைய ஜோலிகளுக்கு இடையில், சட்ட சபை நடவடிக்கைகளையும் பார்ப்பது என்பதையும் அவர்களுடைய ஜோலிகளோடு சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு ஆர்வத்தோடு இங்கு வருகிறார்கள். இங்கு வந்து சட்டசபை நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து, சர்க்கார் எப்படி இயங்குகிறது, நமது மெம்பர்கள் எப்படி பேசுகிறார்கள், மந்திரி எப்படியெல்லாம் பதில் அளிக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் இங்கு வருகிறார்கள். ஆனால் இங்கு எப்படியிருக்கிறது என்றால், சர்க்குல் கம்பெனியில் காலரியில் உட்கார்ந்திருப்பதைப் போல உட்கார்ந்துகொண்டு இந்த நடவடிக்கைகளைப் பார்க்க வேண்டும். அதிலும் பின்னால் இருந்தால் இங்கு நடப்பது ஒன்றுமே தெரியாது. அவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது விவிட்டர்ஸ்க்கு. ஆகவே இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்தை வேறு ஒரு நல்ல இடத்தில் நடத்த வேண்டும். முன்னால் இருந்த இடத்தில் இப்போது ஏதோ சில்லன்ஸ் தியேட்டர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அதுவும் இருக்கவேண்டியதுதான்....(மனியடிக்கப் பட்டது) இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். இங்கு வருகின்ற விவிட்டர்ஸ் எல்லாம் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை நல்ல முறையில் பார்க்கக் கூடிய அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கிடையில் அசெம்பிளி செக்ரடேரியட் என்றும் தனியாக கௌன்ஸில் செக்ரடேரியட் என்றும் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதாக தெரிகிறது. கௌன்ஸிலில் இருக்கின்றவர்கள் ஏதோ இந்த சபையிலுள்ளவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் தாங்கள் இவர்களைவிட உயர்ந்தவர்கள் என்ற மனப்பான்மையோடு, தங்களுடைய அந்தஸ்து போய்விடக்கூடாது, தங்களுடைய பிரிஸ்டேஜ்க்காக தனியாக ஒரு காரியாலயம் இருக்க வேண்டும்

[Sri D. S. Authimoolam]

[27th April 1960]

என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒன்றாகவே இருந்து வேலைகளை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு போகலாம். ஆகவே இதைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதை அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இங்கு வேலைபார்த்து வருகிற வாட்ச் அண்ட் வார்ட் போலீஸ் காரர்களுக்கு தினப்படி 11 அணு கொடுக்கப்படுவதாகவும், அதில் ஹெட் காண்ட்டபினாக இருந்தால் ரூபாய் ஒன்று கொடுக்கப்படுவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இது மிகவும் குறைவு. இதை ஹீயூமன் அப்ரோச் சோடு பரிசீலனை செய்து பார்த்து அவர்களது படிச் செலவை சிறிது அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் பெரிய செலவு ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது, சிறிது கூடுதலாக செலவானாலும் பரவாயில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற மந்திரிகள் பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சில மந்திரிகள் தங்களுக்குத் தகுந்தவாறு வேண்டியதை எல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சிறிய விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருநெல் வேலி ஜில்லாவில் சேந்தமரம் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு எலக்ஷன் நடந்தது. அதில் ஒரு ரோமன் கத்தோலிக் ஆளும், ஒரு நாடார் ஆளும் போட்டியிட்டார்கள். நாடார் ஜயித்து விட்டார். உடனே தோற்றுப்போன ரோமன் கத்தோலிக்கை சேர்ந்தவர் இங்கு வந்தார். இங்கு வந்து அப்போது பஞ்சாயத் போர்டு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த கனம் அமைச்சர் லூர்தம்மாள் அவர்களிடம் வந்து என்ன சொன்னார்களோ தெரியாது, அந்த கிராமத்தில் இரண்டாக பிரித்து, ஞாஸ் சேந்தமரம் என்றும், அர்பன் சேந்தமரம் என்றும் இரண்டாகப்பிரித்து, அதில் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்கு, ரோமன் கத்தோலிக்காக இருப்பவர் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இப்படியெல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ராஜாஜி காலத்தில் செக்ரடேரியைப் பொறுத்த அளவில் இம்மாதிரியெல்லாம் தவறுகள் நடக்காதவாறு பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த முறையில் இப்போதும் நிர்வாகம் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

IV ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following programme as decided by the Business Advisory Committee at its meeting held at 11 a.m. today.

I. The Committee decided that on the 27th April 1960 the following Bills be taken up in the order given below:—

(1) The Legal Practitioners' (Madras Amendment) Bill, 1960.

(2) The Madras District Collectors' Powers (Delegation) Amendment Bill, 1960.

(3) The Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960—to be referred to a Joint Select Committee.

(4) The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1960—as reported by Select committee.

II. The Committee also decided that the discussion on Demand VIII—Irrigation, and Demand XXXVII—Capital outlay on Irrigation, be confined to 3½ hours on 28th April 1960, instead of four hours.